

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΡΒ' (102) - ΤΕΥΧΟΣ 3 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2025

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος
Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἀλέξανδρος Κατσίαρης

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΥΛΗΣ: Νικολέττα Μιχαλακάκου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: δρ Ἰωάννης Ἀκριώτης

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μωυσεΐδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Β. Μπίτσης, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρυονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικοῦ: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τήν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

ΤΕΥΧΟΣ-3ο
ΜΑΡΤΙΟΣ 2025

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	180
Συμπληρωματικός Πίναξ Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν	181
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
• Συνοδική Ἐπιστολή πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖο ἐπ’ ἀφορμῇ τοῦ Β’ Συνεδρίου γιὰ τὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ <i>Θεολογία</i>	182
• Συγχαρητήριοις Συνοδική Ἐπιστολή πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἰωάννην, ἐπ’ ἀφορμῇ τῆς ἐκλογῆς του στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνον	184
• Ἐπιστολή πρὸς τοὺς Σεβασμιώτατους Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸ Β’ Συνέδριον γιὰ τὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ <i>Θεολογία</i>	185
ΟΜΙΛΙΑΙ	
• Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου & Μυκόνου κ. Δωρόθεου Β’ ἐκφωνηθεῖσα ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας (9 Μαρτίου 2025)	186
ΛΟΓΟΙ	
• Ἐπικήδειος εἰς τὸν Μακαριστὸν Μητροπολίτην πρώην Θεσσαλονίκης κυρὸν Ἀνθιμον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ <i>Πετράκου Α’ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου</i>	192
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	198
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	208
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	214
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	220

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ τεύχος Μαρτίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὴν Ἐπιστολή τὴν ὁποία ἀπνύθυνε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο ἐπ’ ἀφορμῇ τοῦ Β’ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖο διοργανώνει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴ Θεσσαλονίκη –τόν Σεπτέμβριο τοῦ τρέχοντος ἔτους– γιὰ τὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*. Δημοσιεύουμε ἀκόμη τὴ Συγχαρητήριον Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τιράνων, Δυρραχίου καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἰωάννην, ἐπ’ ἀφορμῇ τῆς ἐκλογῆς του στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνον. Τέλος, στὴν ἴδια στήλη –αὐτὴ τῶν Ἐπιστολῶν– δημοσιεύουμε καὶ τὴν ἐνημερωτικὴ Ἐπιστολή-πρόσκληση συμμετοχῆς μὲ ἀνακοίνωση εἰς τὸ Β’ Συνέδριο γιὰ τὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία* πρὸς ὅλους τοὺς Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴ στήλη τῶν Ὁμιλιῶν παρουσιάζουμε τὴν Ὁμιλία τοῦ *Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου & Μυκόνου κ. Δωρόθεου Β’* ποὺ ἐκφωνήθηκε στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας (9 Μαρτίου 2025).

Ὁ Ἐπικήδειος εἰς τὸν Μακαριστὸν Μητροπολίτην πρῶν Θεσσαλονίκης κυρὸν Ἀνθιμον, τὸν ὁποῖο ἐξεφώνησε ὁ *Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Πετράκος Α’ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου*, ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν Ἑξόδιο Ἀκολουθία τοῦ κεκοιμημένου ἀρχιερέως, ἡ ὁποία ἐτελέσθη τὴν 15ῃ Μαρτίου 2025 στὸν Ἱερό Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Θεσσαλονίκης, δημοσιεύεται στὴ στήλη τῶν Λόγων.

Ἡ στήλη τῶν Ἐγκυκλίων ἀπαρτίζεται ἀπὸ Ἐγκύκλια Σημειώματα ποὺ ἐξαπέλυσε ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σχετικὰ μὲ σημαντικὰ θέματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μὲ τὰ ὑπηρεσιακὰ κείμενα τοῦ Συμπληρωματικοῦ Πίνακος τῶν Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν, τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρύξεων καὶ μὲ τὴν εἰδησεογραφικὴ στήλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Συμπληρωματικός Πίναξ Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1258
Ἀριθ. Ἀθῆναι, τῇ 11ῃ Μαρτίου 2025
Διεκπ. 570

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρον 19 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω Συμπληρωματικόν Πίνακα Κληρικῶν, ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τόν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καί κεκτημένων τά ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ νόμου ὀριζόμενα τυπικά καί οὐσιαστικά προσόντα.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως τοῦ παρόντος, δύναται παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἀσκηθῇ ἔνστασις κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τόν οἰκεῖον Μητροπολίτην εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραγματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς

† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Νήφων Συριανός, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης.
2. Ἀρχιμ. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος, κληρικός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Συνοδική Ἐπιστολή πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα
τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο
ἐπ’ ἀφορμῇ τοῦ Β’ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖο διοργανώνει
ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴ Θεσσαλονίκη
τὸν Σεπτέμβριο τοῦ τρέχοντος ἔτους γιὰ τὰ ἑκατὸ χρόνια
τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸ Πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπάζομενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἡμετέρα Μετριότης εὐχαριστοῦμεν Ὑμῖν θερμῶς διὰ τὴν λίαν τιμητικὴν αὐτοπρόσωπον παρουσίαν Ὑμῶν μετὰ τῆς Ὑμετέρας τιμίας Συνοδείας εἰς τὸ πρῶτον Ἐπιστημονικὸν Συνέδριον ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *ΘΕΟΛΟΓΙΑ*, ὃ διεξήχθη λίαν ἐπιτυχῶς ἐν Ἀθήναις τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 2023. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ θέματος συνέβαλε τὰ μέγιστα καὶ ἡ εὐλογημένη συμμετοχὴ Ὑμῶν, εἰς τὴν κήρυξιν τῆς ἐνάργεως τῶν Ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Προσέτι, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴν μεγίστην τιμὴν καὶ χαρὰν ὅπως προσκαλέσῃ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα εἰς τὸ Β’ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸν Συνέδριον, συγκληθησόμενον εἰς τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ περιοδικοῦ *ΘΕΟΛΟΓΙΑ*, μέ θέμα: «Β’ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συν-

εδριον γιὰ τὰ 100 χρόνια τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*. Ἡ συμβολὴ τοῦ στὰ θεολογικὰ γράμματα καὶ ἡ παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας στὴν ψηφιακὴ ἐποχὴ», ζήτημα τὸ ὁποῖον τίθεται πλέον ἐπιτακτικῶς καὶ μέ τὰς συνετείας τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται ἀντιμέτωποι καὶ αἱ Ἐκκλησίαι. Βεβαίως τὸ ἐν λόγῳ θέμα ὑπερβαίνει τὴν ἄχρι τοῦδε ἀπλοϊκὴν προσέγγισιν τῆς «καλῆς» ἢ «κακῆς» χρήσεως τῆς τεχνολογίας, ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ μόνον ἀποδεικνύεται ἕως τῆς σήμερον.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Συνέδριον ἀρχήσεται τὴν Δευτέραν 29ην Σεπτεμβρίου 2025 ἑσπέρας καὶ περὶ ὥραν 6ην ἀπογευματινὴν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας εἰς Θεσσαλονίκην, ἔνθα προσκαλεῖται ὅπως παραστῇ ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης καὶ ἀπευθύνῃ σχετικὸν χαιρετισμόν. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου θέλει πραγματοποιηθοῦν κατὰ τὴν Τρίτην 30ὴν Σεπτεμβρίου 2025 εἰς τὸ Μέγαρον Μουσικῆς Θεσσαλονίκης, ἐνῶ θὰ συνεχισθοῦν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀμφιθέατρον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὴν Τετάρτην 1ην Ὀκτωβρίου 2025, ὅπου περατωθήσεται ἐπισήμως τὸ Συνέδριον. Περὶ τοῦ ἀκριβοῦς Προγράμματος ἐνημερωθήσεται προσεχῶς ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης.

Ἐπὶ πλέον, ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ, πέραν τῶν διημέρων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, ἐπιδιώκεται

ή ανάδειξης της δυναμικής της Ὁρθοδόξου παραδόσεως τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν καί της ἐπιδράσεώς της εἰς τήν συνύπαρξιν τῶν λαῶν τῶν Βαλκανίων ἐν ἐνότητι, εἰρήνῃ, κοινωνίᾳ ἐν τῇ ἐτερότητι καί οὐχί ἐν διαιρέσει ἢ συγχωνεύσει. Πρὸς τοῦτο, προγραμματίζονται παράλληλοι ἐκδηλώσεις ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Συνεδρίου, αἵτινες στοχεύουν εἰς τόν ὡς ἄνω σκοπόν.

Πρῶτον, προγραμματίζεται συζήτησις στοργυλῆς τραπέζης, τήν 29ην Σεπτεμβρίου 2025 περί ὥραν 11ην πρωινήν, μέ θέμα: «Ἡ Ὁρθόδοξη παράδοση στίς Βαλκανικές χώρες ὡς ἀπόκριση στήν ψηφιακή ἀπροσώπια». Εἰς ταύτην τήν στοργυλὴν τράπεζαν δύνανται ὅπως συμμετάσχωσιν Προκαθήμενοι ἢ ἐκπρόσωποι τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Βαλκανικῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς καί πολιτειακοὶ ἐκπρόσωποι τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν.

Δεύτερον, προγραμματίζεται ἡ πραγματοποιήσις μιᾶς ὑψηλοῦ ἐπιπέδου Συναυλίας, κατὰ τό ἐσπέρας της 30ῆς Σεπτεμβρίου 2025, περί ὥραν 8.30, μέ τίτλον: «Μαζί, ἀπό τὰ Βαλκάνια γιά τήν Οἰκουμένη», μέ τήν συμμετοχήν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν καί καλλιτεχνῶν ἐκ Βαλκανίων.

Τρίτον, προγραμματίζεται ἡ πραγματοποιήσις Διαβαλκανικῆς Ἐκθέσεως Φωτογραφίας μέ θέμα: «Σέ υπέρμαχον ἡ Οἰκουμένη. Ὁ Ἅγιος Δημήτριος ὁ Μυροβλύτης στά Βαλκάνια: ἐμβληματικοὶ Ἱεροὶ Ναοί, Ἱερές Μονές, φορητές εἰκόνες καί τοιχογραφίες» ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν καί Μεταβυζαντινῶν Μνημείων τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ ἐκθεσις προγραμματίζεται νά ὁργανωθῇ ὑπὸ τύπον περιπτέρων ἀνά βαλκανικὴν χώραν, ἕκαστον ἐκ τῶν ὁποίων θά ἐγκαινiasθῇ ὑπὸ τοῦ Προκαθημένου ἢ Ἐκπροσώπου ἐκάστης Αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τοῦ ἀντιστοίχου πολιτειακοῦ ἐκπροσώπου ἐκάστης Βαλκανικῆς χώρας. Ὑπάρξει δέ εἰδικόν περίπτερον μέ ἐκθετικόν ὑλικόν διὰ τό σεπτόν Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ἐκ

τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί της εὐρυτέρας δικαιοδοσίας Ὑμῶν ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ ἐδάφει τῆς Τουρκίας, οὔ ὁ ἐγκαινiasμός ἤθελε τελεσθῇ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος μετὰ τό πέρας τῆς στοργυλῆς τραπέζης, τήν 29ην Σεπτεμβρίου 2025.

Διὰ τοῦτο, εἰ συναινείτε, παρακαλοῦμεν ὅπως ὀρίσητε ὑπεύθυνόν τινα ἐκ τῆς Ὑμετέρας Ἐκκλησίας ἵνα ἔν μέλος τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου καί ἓν πρόσωπον ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν καί Μεταβυζαντινῶν Μνημείων ἔλθωσιν εἰς συνεννόησιν καί συνεργασθῶσι μετ' αὐτοῦ, διὰ νά διευκολυνθῇ ἡ φωτογράφησις τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν, τοιχογραφιῶν καί ἱερῶν εἰκόνων, ὧν αἱ φωτογραφίαι βούλεσθε προβληθῆναι, οὕτως ὥστε ἀναδειχθῇ ἡ παλαιόθεν τιμὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἄχρι τῆς ὑστεροβυζαντινῆς περιόδου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας θά ἐλογίζετο εὐτυχίς, ἐάν ἡ Ὑμετέρα Θειοτάτη Παναγιότης ἡδύνατο ὅπως παραστῇ αὐτοπροσώπως εἰς τό Συνέδριον τοῦτο, ὃ θέτει ἔτι πλέον ἐπὶ τόν τύπον τῶν ἡλῶν τό ζήτημα τῆς σχέσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί Θεολογίας μετὰ τῆς φιλοσοφίας τοῦ τεχνικοῦ πνεύματος, ἀποσυνδεδεμένον ἐκ τοῦ κοινοτόπου ζητήματος τῆς «καλῆς» ἢ «κακῆς» χρήσεως τῆς τεχνολογίας.

Ἐπὶ τούτοις, κατασπασζόμενοι τήν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα φιλήματι ἀγίῳ, διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί τιμῆς ἰδιαζούσης.

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καί ὅλως πρόθυμος
† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ἀθήνησι τῇ 20ῇ Φεβρουαρίου 2025

Συγχαρητήριοις Συνοδική Ἐπιστολή πρός τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἰωάννην, ἐπ' ἀφορμῇ τῆς ἐκλογῆς του στόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνον

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος, κύριε Ἰωάννη, τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Διά τῶν μετά χεῖρας Συνοδικῶν ἡμῶν Γραμμάτων, ἔμπλεοι ἐν Κυρίῳ χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως τόσον ἡ ἡμῶν Μετριοτής, ὅσον καί ἡ περί ἡμᾶς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προαγόμεθα ὅπως ἐκφράσωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ λίαν ἡμῖν ἀγαπητῇ Μακαριότητι τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς καί συγχαρητηρίους προσήσεις ἐπὶ τῇ ἐπαξίᾳ ἐκλογῇ Ὑμῶν ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας.

Χαιρόμεθα, Μακαριώτατε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ καί Συλλειτουργέ, καθ' ὅσον τόν ἀοίδιμον καί ἐν Ἁγίοις αὐλιζόμενον, τόν τῆς Ἀναστάσεως συνώνυμον μακαριστόν Πρωθιεράρχην Ἀλβανίας Ἀναστάσιον, τόν ἀναστήσαντα τήν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας, διαδέχεσθε Ὑμεῖς, ὅστις ἀνετράφητε πνευματικῶς πλησίον Αὐτοῦ, συνειργάσθητε μετ' Αὐτοῦ καί γεγόνατε κληρονόμος τοῦ ἱεραποστολικοῦ του ζήλου, τῆς θερμοῦργου πίστεώς του, τῆς ἀενάου ἐλπίδος καί Χριστομυήτου ἀγάπης του, τῶν ἀγώνων του διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἐνότητος «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», ἐφ' ὅσον «ἐν σώμα καὶ ἐν Πνεύμα» ἀποτελοῦμεν οἱ πάντες καθὼς καὶ ἐκλήθημεν ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ἡμῶν (Εφεσ. 4, 3-4).

Διό, εὐχαριστοῦμεν ἐκ μέσης καρδίας τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, δοξάζοντες τῷ ἁγίῳ Αὐτοῦ Ὄνόματι,

ὅτι ἐχαρίσατο τῇ κατ' Ἀλβανίαν Ἐκκλησίᾳ ἄξιον καί πεπειραμένον Οἰακοστρόφον τῆς νοητῆς Νηός, ἥτις κλυδωνίζεται μὲν ὑπὸ τῶν ἀνέμων τῶν πειρασμῶν καί τῶν δεινῶν περιστάσεων, ἀλλὰ ναυάγιον οὐχ ὑπομένει, ὡς λέγει ὁ Χρυσορρήμων Πατὴρ, διότι Κύριος ὁ Θεός ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας «τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρωμένου» (Εφεσ. 1, 22 - 23).

Περαίνοντες, ἐπευχόμεθα Ὑμῖν μακροχρόνιον, συνετὴν, σοφὴν, εὐαγγελικὴν, πατερικὴν, ἐκκλησιαστικὴν ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ πρωθιεραρχικὴν ποιμαντορίαν, πρὸς δόξαν τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπιστηριγμὸν δέ καί ὠφέλειαν πνευματικὴν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅστις προσβλέπει μετὰ πίστεως, ἐλπίδος καί ἀγάπης εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὡς πρὸς στοργικὴν τροφὸν καί μητέρα. Εἴθε ὁ Κύριος τῆς Δόξης νά διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν ὑγιεῖ ἀμφιλαφεῖ καί νά καταστέφῃ τὴν διακονίαν Ὑμῶν «ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ» (Εφεσ. 1, 3), παρέχων πᾶσαν ἐξ ὕψους ἀγαθοδορίαν. Κύριος ὁ Θεός μεθ' Ὑμῶν καί μετὰ παντός τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ Κλήρου καί Λαοῦ Αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις, κατασπαζόμεθα Ὑμᾶς φιλήματι ἁγίῳ καί διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καί τιμῆς ἰδιαζούσης, τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἀδελφός καί ὅλως πρόθυμος.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος

Ἀθήνησι τῇ 17ῃ Μαρτίου 2025

Ἐπιστολή πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν
εἰς τὸ Β΄ Συνέδριο, τὸ ὁποῖο διοργανώνει
ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στή Θεσσαλονίκη
γιά τὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*

Πρὸς
τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Εἰς τὰς ἑδρας των

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,
Σὰς γνωρίζουμε ὅτι, βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ.
5408/2765/13.12.2024 Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπάρχει πρόβλεψη
συμμετοχῆς μέ εἰσήγηση καὶ μελῶν τῆς Ἱεραρχίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό «Β΄ Διεθνές
Ἐπιστημονικό Συνέδριο γιά τὰ 100 χρόνια
τοῦ περιοδικοῦ *Θεολογία*. Ἡ συμβολή του
στά Θεολογικά Γράμματα καὶ ἡ παρουσία τῆς
Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ Θεολογίας στήν
ψηφιακή ἐποχή», ἐστιασμένο πέρα ἀπὸ τὸ δίπολο
τῆς καλῆς καὶ κακῆς χρήσεως τῆς τεχνολογίας,
τὸ ὁποῖο διοργανώνει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στή Θεσσαλονίκη, ἀπὸ 29
Σεπτεμβρίου ἕως 1 Ὀκτωβρίου 2025. Μπορεῖτε νά
δεῖτε τὸ σκεπτικό τοῦ Συνεδρίου καὶ περισσότερες
πληροφορίες στήν Ἀνοικτή Πρόσκληση ἐκδήλωσης
ἐνδιαφέροντος στόν σύνδεσμο: <https://www.ecclesiagreece.gr/2theologia100/>.

Τὸ Συνέδριο αὐτὸ ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ
συνέχεια τοῦ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου
πού διεξήχθη μέ ἐπιτυχία στήν Ἀθήνα τόν
Ὀκτώβριο τοῦ 2023, μέ θέμα: «Ἡ Ὁρθόδοξη
θεολογία ἐν πορείᾳ στήν “ἄυλη πραγματικότητα”
τῆς ὑστερης νεωτερικότητας», τὰ Πρακτικά τοῦ
ὁποῖου ἤδη ἔχουν ἀναρτηθεῖ (βλ.: https://www.ecclesiagreece.gr/greek/press/theologia/archive_all_2029.php?etos=2024

Σεβασμιώτατε,
μέ βάση τὸ σκεπτικό, οἱ ἄνθρωποι ἀρκοῦνται
σέ μία ἐπιφανειακή πρόσληψη τῆς τεχνολογικῆς

πραγματικότητας, θεωρώντας ὅτι τὸ ζήτημα
λύνεται μέ τὴν «καλή» χρήση τῆς τεχνολογίας
καὶ τῶν ἐφαρμογῶν της. Ἐν τούτοις, βάσει
τοῦ σκεπτικοῦ, ἀκόμη κι ὅταν κάποιος κάνει
«καλή» χρήση, γίνεται μέρος τοῦ ἀξιακοῦ
προσανατολισμοῦ τῆς τεχνολογίας, κάτι ποὺ
—ὡς φαίνεται— ἔχει ἤδη ἀρχίσει νά συζητεῖται
εὐρύτερα. Εἶναι πράγματι μεγάλο ζήτημα τὸ
κατὰ πόσον ἐπηρεάζει τὴν παραδεδομένη δομὴ
καὶ ἀντίληψη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Θεολογίας
της, ὅχι μόνο τὸ τεχνικὸ πνεῦμα ὡς στάση ζωῆς,
ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἡ λεγόμενη «καλή» χρήση τῶν
ἐφαρμογῶν τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς τεχνητῆς
νοημοσύνης.

Παρακαλεῖσθε, ἐφ' ὅσον θέλετε, νά συμ-
μετάσχετε μέ εἰσήγηση στό ἐν λόγω Συνέδριο,
εἴτε ὅσον ἀφορᾷ τὸν α' θεματικὸ ἄξονα (ιστορικό
μέρος) εἴτε τὸν β' (ψηφιακή ἐποχή), δηλώνοντας
συμμετοχή, ἐφ' ὅσον ἐνδιαφέρεσθε, ἕως τὴν
Δευτέρα 21 Ἀπριλίου, ἀποστέλλοντας ἕναν
ἐνδεικτικὸ τίτλο εἰσγηγίσεως καὶ μικρὴ περίληψη
τῆς προτάσεώς σας στό e-mail: synedrio2025@ecclesia.gr.

Γιὰ δῆλωση συμμετοχῆς καὶ κάθε ἐπιπλέον
πληροφορία ἢ ἐνημέρωση, μπορεῖτε νά ἀπ-
ευθύνεσθε στόν Γραμματέα τῆς Ὁργανωτικῆς
Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου κ. Ἀλέξανδρο Κα-
τσίδρα (τηλ. 6984627710) καὶ στό e-mail τοῦ
Συνεδρίου: synedrio2025@ecclesia.gr.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν
Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγά-
πης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου & Μυκόνου κ. Δωρόθεου Β' ἐκφωνηθεῖσα ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας (9 Μαρτίου 2025)

Ἐξοχωτάτη καὶ Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμε Β',

Προεξάρχον τῆς Συνοδικῆς ταύτης Θείας Λειτουργίας

Ἰδού, σήμερα, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὡς νύμφη κεκοσμημένη, ὑψώνει τὴν φωνὴν τῆς πρὸς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης, διακηρύττουσα τὸ μέγα μυστήριον· ὁ ἀθέατος θεᾶται, ὁ ἀπερίγραπτος περιγράφεται, καὶ ὁ Λόγος σὰρκα λαβὼν ἐν εἰκόνι γράφεται.

Διότι οὐκ ἐστὶν ἡ πίστις ἡμῶν εἰς τὸ κενόν, ἀλλ' εἰς τὸν Θεόν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, τὸν ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα καὶ τὴν φύσιν ἡμῶν θεώσαντα. Τούτου τὴν εἰκόνα ἀσπαζόμεθα, καὶ δι' αὐτῆς τὴν χάριν τοῦ Πρωτοτύπου εἰσδεχόμεθα. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἁγίας Θεοδώρας κατέστη ἡ τελευταία μεγαλειώδης «σφραγίδα» τούτου τοῦ θριάμβου, ὥστε ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀποκαταστήσει τὴν γνησιότητα τῆς πίστεως καὶ νὰ ἀναδείξει τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐνανθρωπήσεως ὡς ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ὀρίστηκε ἡ πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ τοῦ θριάμβου τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ μήνυμα ἡγεῖ δυνατό· ὁ ἱερός ἀγώνας τῆς νηστείας καὶ τῆς

ἀσκήσεως δέν σώζει ἀπὸ μόνος του, ἂν δέν ἐδραιωθεῖ στὴν ἀκεραιότητα τοῦ δόγματος καὶ τῇ φωτιστικῇ χάρι τῆς Ἀληθείας. Πλεῖστα ἄλλα συστήματα ἢ θρησκείες ἀσκοῦνται σέ σκληρότατες νηστείες ἢ αὐτοπειθαρχίες, ὥστόσο ἡ ἀπουσία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καθιστᾷ μάταιη τὴν διεργασία τους, ὁδηγώντας τους σέ ἀδιέξοδο. Ἡ Ὁρθοδοξία, ὅμως, ὡς φύλακας τῆς μιᾶς καὶ μόνης Ἀλήθειας, δέν παρεκτρέπεται σέ πλάνες, ἀλλὰ μᾶς καλεῖ νὰ ἀτενίσουμε τὸ ἀνέσπερο φῶς τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ νὰ εἰσέλθουμε σέ κοινωνία σωτηρίας μαζί Του. Αὐτός εἶναι ὁ ὕψιστος θρίαμβος ποὺ ζοῦμε καὶ τιμοῦμε στὴν Ἁγία αὐτὴ ἡμέρα, ἀναφωνώντας μέ δοξολογία καὶ λατρευτικὴ βεβαιότητα· «Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν».

Ἡ ἀνάδειξη τῶν ἱερῶν εἰκόνων ὡς φορέων τῆς Χάριτος δέν ἀποτελεῖ ἀπλῶς μιὰ ἐπινίκια ἀναφορά στίς μακρινές δογματικές συγκρούσεις, ἀλλὰ ἐπιβεβαιώνει ὅτι ἡ ὕλη δύναται νὰ καθαγιαζεται, νὰ καθίσταται «σκῆνωμα» τῆς ζωοποιοῦ ἐνέργειας τοῦ Θεοῦ. Ἡ εἰκονογραφικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας διατρανώνει ἀκριβῶς αὐτὴ τὴ σύζευξη κτιστοῦ καὶ Ἀκτίστου, προβάλλοντας εἰκαστικά τὴ μοναδική σχέση, ὅπου ὁ Λόγος προσλαμβάνει τὴ σὰρκα καὶ, συγχρόνως, τὸ πεπερασμένο ὑψώνεται σέ μετέξμην αἰωνιότητα.

Δέν πρόκειται γιά μιά ἀφηρημένη αἰσθητική· ἀντιθέτως, οἱ εἰκόνες λειτουργοῦν ὡς τό ζωντανό καί μυσταγωγικό κάλεσμα πρὸς κάθε πιστό νά μετάσχει στήν ἀέναη κίνηση τοῦ θεανθρώπινου διαλόγου.

Ἡ Ἑβδομη (Ζ') Οἰκουμενική Σύνοδος ὑπερασπίστηκε τήν προσκύνηση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Τονίζεται μάλιστα ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τέλειος ἄνθρωπος, εἶναι περιγραφπτός καί εἰκονιστός κατὰ τό ἀνθρώπινον, ἡ τιμή δέ ποῦ ἀποδίδουμε στήν εἰκόνα, «ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει», σύμφωνα μὲ τήν περίφημη ρήση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Βεβαίως ἐδῶ ὁ Μέγας Βασίλειος (330-379 μ.Χ.) ἀναφέρεται στή σχέση τοῦ Υἱοῦ πρὸς τόν Θεό Πατέρα, ὅμως ἡ θέσις αὐτὴ χρησιμοποιοῦθηκε καί ἀπὸ τήν Ἑβδομη (Ζ') Οἰκουμενική Σύνοδο γιά τή δικαίωση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Ἡ προσκύνησις τῶν Εἰκόνων εἶναι σχετική καί τιμητική, ἐνῶ ἡ λατρευτική προσκύνησις ἀναφέρεται μόνο στόν Θεό. Ἐπιπροσθέτως, ἡ Χριστιανική Θεολογία, διά στόματος τοῦ Ἰωάννου Δαμασκνοῦ (676-749 μ.Χ.), ἀντιτάσσει τό: «[...] οὐ προσκυνῶ τῇ ὕλῃ, προσκυνῶ δὲ τὸν τῆς ὕλης Δημιουργόν, τὸν ὕλην δι' ἐμὲ γεγόμενον καὶ ἐν ὕλῃ κατοικῆσαι καταδεξάμενον καὶ δι' ὕλης τὴν σωτηρίαν μου ἐργασάμενον, καὶ σέβων οὐ παύσομαι τὴν ὕλην, δι' ἧς ἡ σωτηρία μου εἰργασται [...]».

Στὴν ἐποχή μας, ὅπου ἡ τεχνολογική ἐξέλιξη ἀνατέμνει ταχέως τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη, ἡ ὀρθόδοξη θεολογία τῆς εἰκόνας προσλαμβάνει νέες διαστάσεις. Ἡ ψηφιακὴ ἐποχή, τὰ ἐπιτεύγματα τῆς βιοϊατρικῆς καί ἡ ραγδαία ἀνοδος τοῦ τεχνητοῦ περιβάλλοντος ἐγείρουν ἐρωτήματα γιά τὴν ἔννοια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, τῶν ὁρίων καί τοῦ προσορισμοῦ της. Ὡστόσο, ἡ ἀνθρωπολογικὴ διδασκαλία τῆς Ὀρθοδοξίας, ποῦ ἀναγνωρίζει στόν ἄνθρωπο τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καί τὸν προσορισμό τῆς θεώσεως, καθίσταται τό ἀσφαλές ἐρμηνευτικὸ κλεῖδι γιά νά ἀποφύγουμε ὑπερβολικὲς ἢ ἀνισόρροπες στάσεις

ἀπέναντι στὶς τεχνολογικὲς ἐξελίξεις. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ ἄνθρωπος δέν καλεῖται νά ἀρνηθεῖ τὰ κατορθώματά του, ἀλλὰ νά τὰ μεθερμηνεύσει ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐνσαρκωμένης Ἀλήθειας, ὥστε ἡ ὕλη νά παραμένει ὄργανο θείας εὐλογίας καί ὄχι εἶδωλο μιᾶς αὐτάρεσκης παντοδυναμίας.

Ἔτσι, ἡ ἐορτὴ τῆς Ὀρθοδοξίας δέν ἐπιτελεῖ ἓναν ρόλο μουσειακῆς καταγραφῆς, ἀλλὰ λειτουργεῖ ὡς ἐπίκαιρο μήνυμα ἀγιαστικῆς μεταμορφώσεως τοῦ κόσμου. Ὁ θριάμβος τῆς ὑψώσεως τῶν εἰκόνων ὑπογραμμίζει τὴ διαρκῆ ἀξίωση τῆς Ἐκκλησίας νά εἰσάγει κάθε ἀνθρώπινο δημιούργημα –καί τὴν ἴδια τὴν ὕλη– στό φωτεινὸ μονοπάτι τοῦ καθαγιασμοῦ. Ἐξάλλου, ἡ θριαμβικὴ σημειολογία τῆς ἡμέρας φανερῶνει ὅτι ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καθίσταται ἐνεργὴ καί βιωματικὴ μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος, προσωπικά καί συλλογικά, ἀποδέχεται νά γίνεῖ «εἰκόνα τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Λόγου». Σ' αὐτὸ συνίσταται, ἄλλωστε, ἡ οὐσία τοῦ θριάμβου τῆς Ὀρθοδοξίας, στό ὅτι προσκαλεῖ τὸν κόσμο ὁλόκληρο σὲ μιά ἀέναη θεουργικὴ διαδικασία, ὅπου τό ὁράτο συναντᾷ τό ἄόρατο, κι ὅπου ἡ κτιστὴ φύση ἀνυψώνεται στό μεγαλεῖο τῆς ἀκτίστου θείας ἀγάπης.

Ἐορτάζουμε σήμερα τὴν Ἀναστήλωση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων τῆς Ὀρθοδοξίας σὲ μιά ἐποχή, ποῦ ἡ εἰκόνα τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου εἶναι «κατάκλαστη», συντετριμμένη δηλαδή καί ρυπαρὴ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου, ποῦ σάν πρωτοπαῖδι τῆς Θεόπλαστης οἰκογένειας, πῆρε τὴν ἐντολή ἀπὸ τόν Θεό «τοῦ ἐργάζεσθαι τὸν κόσμον καὶ φυλάσσειν αὐτόν» (Γεν. 2, 15). Μία ἐντολή ποῦ ὁ ἄνθρωπος μέσα στὴ δαμονικὴ τοῦ ἀλαζονεία τὴν καταπάτησε καί ἀπὸ τότε καταστρέφει τὴ θεία εἰκόνα τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου, «αὐτοτιμωρούμενος» ὅμως καί ὁ ἴδιος, μέσα στὶς συνέπειες, οἱ ὁποῖες στοὺς σημερινούς καιροὺς γίνονται ἀκόμη πιὸ ἐκδηλές καί τραγικές.

Ἡ σύγχρονη αὐτὴ τεχνολογικὴ πραγματικότητα προβάλλει ὡς πρόκληση γιὰ μιὰ βαθύτερη κατανόηση τῆς σχέσεως μέ τὴν εἰκόνα. Στόν ψηφιακὸ κόσμο, ὅπου ἡ εἰκὼν λαμβάνει πρωτόγνωρες μορφές καὶ δυνατότητες, ἡ ὀρθόδοξη θεολογία εἰσπνέεται τὴν ἔννοια τῆς «σχετικῆς μεθέξεως». Ἡ εἰκὼν, διατηρώντας τὴν ὀντολογικὴ της ἐτερότητα ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, καθίσταται φορέας τῆς ἐνεργείας του, διασώζοντας τὴ θεμελιώδη διάκριση μεταξύ κτιστοῦ καὶ ἀκτίστου. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα αὐτῆς τῆς θεολογικῆς προοπτικῆς ἀναδύονται κριτήρια διακρίσεως μεταξύ τῆς αὐθεντικῆς παρουσίας καὶ τῆς ψηφιακῆς προσομοιώσεως. Ἡ εἰκὼν στὴν ἐκκλησιαστικὴ παράδοση ὑπερβαίνει τὴ διάσταση τῆς ἀπλῆς ἀναπαραστάσεως, ἀναδεικνυόμενη σὲ τόπο συναντήσεως μέ τὸ εἰκονιζόμενο πρόσωπο. Κατ' ἀναλογία, ἡ ψηφιακὴ πραγματικότητα ἐγκυμονεῖ δυνατότητες γνήσιας κοινωνίας προσώπων, ὑπερβαίνουσα τὸν κίνδυνο τῆς ὑποκαταστάσεως τῶν προσωπικῶν σχέσεων.

Ἡ εἰκονομαχικὴ ἔριδα τοῦ ὀγδόου αἰῶνος, πέραν τῆς ἱστορικῆς της διαστάσεως, ἀποκαλύπτει μιὰ θεμελιώδη πτυχὴ τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξιακῆς ἀναζητήσεως, τὴν ἐμμένουσα τάση πρὸς ἀποῦλοποίηση τοῦ πνευματικοῦ βιώματος. Ἡ σύγχρονη ψηφιακὴ ἐποχὴ ἐπαναφέρει αὐτὴ τὴν ἀρχέγονη ροπὴ ὑπὸ νέες, πρωτόγνωρες μορφές, καθὼς ἡ εἰκονικὴ πραγματικότητα καὶ ὁ κυβερνοχώρος προσφέρουν τὴν ψευδαίσθηση μιᾶς ἀποσωματοποιημένης ὑπάρξεως. Ἐν τούτοις, ἡ ὀρθόδοξη παράδοση, ἐμμένουσα στὴν ὀντολογικὴ ἀξία τῆς ἐνσωμάτου ἐμπειρίας, ἀναδεικνύει τὴν τελευταία σὲ κατ' ἐξοχὴν ὁδὸ θεώσεως.

Ὁ Θριάμβος τῆς Ὁρθοδοξίας συνιστᾷ διαχρονικὰ τὴν ὑπέρβαση τοῦ γνωσιολογικοῦ καὶ ὀντολογικοῦ дуϊσμοῦ μεταξύ πνεύματος καὶ ὕλης. Στὴν παροῦσα συγκυρία τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης καὶ τῆς βιοτεχνολογικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ὑπέρβαση αὐτῆς προσλαμβάνει νέες, καθοριστικὲς διαστάσεις. Ἡ ὀρθόδοξη ἀνθρωπολογία, θεμελιωμένη στὴν πατερικὴ παράδοση καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ

βίωμα, εἰσπνέεται μιὰ ὀλιστικὴ θεώρηση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Σὲ αὐτὴν τὴ θεώρηση, τὸ σῶμα δὲν ἐκλαμβάνεται ὡς περιορισμὸς πρὸς ὑπέρβαση ἢ ὡς βιολογικὸ ὑπόστρωμα πρὸς τεχνολογικὴ βελτιστοποίηση, ἀλλὰ ὡς ἀναπόσπαστη συνιστώσα τῆς ἀνθρώπινης ὑποστάσεως καὶ ὄχημα τῆς κατὰ χάριν θεώσεως. Ἡ διαχρονικὴ ἐπικαιρότητα τοῦ Θριάμβου ἐδράζεται στὴν ὑπόμνηση τῆς ἐγγενοῦς ἱερότητος τῆς ὕλικῆς δημιουργίας. Ἐν μέσῳ μιᾶς ἐποχῆς, ὅπου ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος ἐπαγγέλλεται τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς περιορισμοὺς καὶ τὴν ὑπέρβαση τῶν βιολογικῶν ὁρίων, ἡ ὀρθόδοξη παράδοση προβάλλει τὴν ὀντολογικὴ σημασίαν τῆς σωματικῆς διαστάσεως τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως ὡς προνομιακοῦ πεδίου τῆς θεανθρώπινης συναντήσεως καὶ τῆς μεταμορφωτικῆς ἐμπειρίας τῆς θείας χάριτος.

Ἡ πρόκληση τοῦ μετα-ανθρωπισμοῦ ἀναδεικνύει μέ ἰδιαίτερη ἐνάργεια τὴ διαχρονικὴ ἐπικαιρότητα τοῦ βιβλικοῦ διηγήματος τῆς πτώσεως. Στὴν ἐποχὴ μας, ὅπου ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος διανοίγει συναρπαστικὲς προοπτικὲς γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἐξέλιξη, τὸ «ἔσεσθε ὡς θεοὺ» μεταφράζεται σὲ μιὰ νέα, γοητευτικὴ ὑπόσχεση αὐτο-υπερβάσεως.

Παρατηροῦμε τὸν ὄφι νὰ διαγράφει τὴν ἀέναυ πορεία του μέσα στοὺς αἰῶνες, ἀπὸ τὸν κῆπο τῆς Ἑδέμ ἕως τὰ σύγχρονα ἐργαστήρια τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, ἀλλάζοντας δέρματα, ἀλλὰ διατηρώντας ἀναλλοίωτη τὴν οὐσίαν τῆς ὑποσχέσεώς του. Στὴ σημερινή του μεταμόρφωση, ντυμένος μέ τὸ λαμπρὸ ἔνδυμα τοῦ μετα-ανθρωπισμοῦ, ἐξακολουθεῖ νὰ ψιθυρίζει τὴν ἴδια μελωδίαν τοῦ «ἔσεσθε ὡς θεοί» – μιὰ μελωδίαν ποὺ τώρα ἀντηχεῖ στὶς αἴθουσες τῶν συνεδρίων γιὰ τὴν τεχνητὴ νοημοσύνη, στὰ ἐργαστήρια τῆς βιοτεχνολογίας, στοὺς διαδρόμους τῶν ἐρευνητικῶν κέντρων ὅπου σχεδιάζεται τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ γοητεία τῆς ὑποσχέσεώς του παραμένει ἀκαταμάχητη, ὅπως τὸ ἱριδίζον δέρμα τοῦ ποῦ ἀντανακλᾷ τώρα τὸ γαλάζιο

φῶς τῶν ὀθονῶν καί τό ἀστραφτερό λευκό τῶν ἐργαστηρίων.

Στόν ψηφιακό κῆπο τῆς ἐποχῆς μας, ὅπου κάθε δεδομένο πληροφορίας λάμπει σάν ὥρμος καρπός ἑτοίμος πρὸς δρέψιν, ὁ ὄφης τοῦ μετα-ανθρωπισμοῦ ὑφαίνει τό πιό περίτεχνο δίκτυό του. Παρακολουθοῦμε μέ δέος πῶς κάθε κίνησή του, κάθε ὑπόσχεσή του γιά ὑπέρβαση τῶν ἀνθρώπινων ὁρίων, σχεδιάζει μιά νέα γεωμετρία τῆς ὑπάρξεως – μιά γεωμετρία ὅπου τό ἀνθρώπινο σῶμα μετατρέπεται σέ πεδίο πειραματισμοῦ καί ἡ συνείδηση σέ ἀλγόριθμο πρὸς βελτιστοποίηση. Κι ὅμως, πίσω ἀπὸ τὴν ἐκθαμβωτικὴ ἐπιφάνεια αὐτῆς τῆς νέας πραγματικότητας, διακρίνουμε τὴν ἀρχέγονη πλάνη νά ἐπαναλαμβάνεται μέ τὴν ἀκρίβεια ἐνός μαθηματικοῦ τύπου· ἡ ὑπόσχεση τῆς θεώσεως δίχως Θεό, τῆς ὑπερβάσεως δίχως μεταμόρφωση, τῆς αἰωνιότητας δίχως ἀγάπη.

Ἡ Ὁρθόδοξη παράδοση, μακράν τοῦ νά ἀπορρίπτει τὴν τεχνολογικὴ πρόοδο, προτείνει μιά ἐναλλακτικὴ προσέγγιση τῆς ἀνθρώπινης τελειώσεως ποὺ συνδυάζει τὸν τεχνολογικὸ πολιτισμὸ μέ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια. Ἡ σύγχρονη νεότητα, ἐξοικειωμένη μέ τὴν ψηφιακὴ πραγματικότητα καί τίς ἀπεριόριστες δυνατότητές της, καλεῖται νά ἀνακαλύψει στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία μιά συναρπαστικὴ πρόταση ζωῆς ποὺ ὑπερβαίνει τὸν δυϊσμὸ μεταξύ τεχνολογίας καί πνευματικότητας.

Στὴν ἐποχὴ τῆς ψηφιακῆς ἀναπαραστάσεως καί τῆς εἰκονικῆς πραγματικότητας, τό δίπολο εἰκονισμοῦ καί ἀνειακονισμοῦ προσλαμβάνει νέες διαστάσεις ὑπὸ το φῶς τῆς Χριστολογικῆς μας διδασκαλίας. Ἡ κυριαρχία τῆς εἰκόνος στὸν σύγχρονο πολιτισμὸ συνυπάρχει παραδόξως μέ μιά νέα μορφή ἀνειακονισμοῦ: τὴν ἀποδυνάμωση τῆς ὄντολογικῆς σημασίας τῆς εἰκόνος καί τὸν μετασχηματισμὸ της σέ ἀπλό ἐργαλεῖο ψηφιακῆς προσομοιώσεως, ἀπογυμνωμένο ἀπὸ κάθε ἀναφορά στό Πρωτότυπο.

Πνευματικὴ καί Λειτουργικὴ Σύναξη

Ζοῦμε σέ τεκτονικὲς ἀλλαγές καί γεωπολιτικὲς ἀνατροπές ποὺ μᾶς ἔχουν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὰ πρῶτα μηνύματα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ παγκόσμιος ἀνταγωνισμὸς, ἡ woke agenda, ὁ ἄκρατος δικαιωματισμὸς δημιούργησαν πολλαπλές ἀναταράξεις τόσον στὴν πατρίδα μας ὅσο καί σέ ὁλόκληρο τὸν πλανήτη.

Ζοῦμε σέ ἓναν κόσμο, ὁ ὁποῖος μαστίζεται ἀπὸ πολυεπίπεδες παράλληλες κρίσεις: πολιτικὴ, πολιτιστικὴ, οἰκολογικὴ, οἰκονομικὴ, κοινωνικὴ, ἀλλὰ πάνω ἀπὸ ὅλα μιά κρίση ἀξιών, τὴν ὁποία ζοῦμε αὐξητικὰ στὴν ἐποχὴ μας κυρίως ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς πανδημίας, καί στή συνέχεια – ἐπιδημίες ἢ πανδημίες οἱ ὁποῖες ἀναμένονται ἀκόμη καί στό ἐγγὺς μέλλον. Ποικίλοι ἰδεολογικοὶ ἀναχρονισμοί, ἀνάδυση ριζοσπαστικῶν ἀντιλήψεων, δημαγωγικῶν φωνῶν καί ψευδῶν εἰδήσεων, ὁλοένα καί περισσότερο κερδίζουν τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι, στό ὄνομα τῆς δικῆς τους ἀλήθειας καί τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος, φαίνεται νά ἀμφισβητοῦν κάθε παραδοσιακὴ, εἰδικὰ θρησκευτικὴ, σταθερὰ ποὺ γιά αἰῶνες πρόσφερε ἓνα ὀρισμένο νόημα στὴν ὕπαρξη, ἐρμηνεύοντας τὴν ἀλήθεια τῆς ἱστορίας καί τοῦ κόσμου.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὅπως πολὺ εὐστοχα ἐπισημαίνεται, οὐδέποτε παρέμεινε ἀδιάφορη στὶς ἐκάστοτε προκλήσεις. Ἡ ὁποία παρέμβασή της ἀποτελεῖ μέρος τῆς ταυτότητάς της. Στὴν Ἐγκύκλιο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Πεντηκοστή 2016) ὑπογραμμίζονται, μεταξύ ἄλλων, καί τὰ ἑξῆς:

«Τό ἀποστολικόν ἔργον καί ἡ ἐξαγγελία τοῦ Εὐαγγελίου, γνωστὴ ὡς ἱεραποστολή, ἀνήκουν εἰς τὸν πυρῆνα τῆς ταυτότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς διαφύλαξις καί τήρησις τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη” (Ματθ. κν', 19). Ὑπὸ τό πνεῦμα αὐτό, οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ εἶναι καί ὀφείλουν νά εἶναι ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ “ἐν τῷ κόσμῳ”».

Ἡ σύγχρονη γεωπολιτική πραγματικότητα πού περιβάλλει τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν συνιστᾷ ἀπλῶς μιᾷ ἀλληλουχία ἱστορικῶν γεγονότων καί πολιτικῶν διευθετήσεων, ἀλλά καλεῖ σέ μιᾷ βαθύτερη θεολογική ἐρμηνεία. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς ζωντανό Σῶμα Χριστοῦ, ἀποτελεῖ ἕνα θεανθρώπινο γεγονός πού ὑπερβαίνει τήν ἀνθρώπινη λογική καί καθιστᾷ τή χρονικότητα καί τήν ἱστορικότητα «καιρό» θείας ἐπεμβάσεως. Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετωπίζει σύνθετες γεωπολιτικές προκλήσεις, ἡ κλήση της δέν εἶναι νά «προσαρμοστεῖ» στήν κοσμική λογική, ἀλλά νά μεταμορφώσει τά γεγονότα σέ εὐκαιρίες ἀναδείξεως τῆς ἐσχατολογικῆς της ταυτότητας, δηλαδή νά φανερώσει ὅτι ἡ τελική προοπτική ὅλων εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐκκλησιαστική κρίση πού ἀνεφάνη στήν Οὐκρανία ἀνέδειξε τήν ἐσώτερη, ὄντολογική σημασία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότητας. Δέν πρόκειται ἀπλῶς γιά μιᾷ νομική, κανονική ἢ διοικητική σύγκρουση· ἡ ἐνότητα στήν Ἐκκλησία φανερώνει τή συμμετοχή τῶν πιστῶν στήν ἴδια τή ζωή τῆς Ἁγίας Τριάδος. Σέ αὐτό τό πλαίσιο, ἡ πρωτοκαθεδρία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου δέν κατανοεῖται ὡς «ἐξουσιαστική κυριαρχία», ἀλλά ὡς κανονικό πρωτεῖο εὐθύνης καί διακονίας. Ἡ κανονική παράδοση παρέχει τήν ἱστορική βάση γιά αὐτή τή διακονική πρωτοκαθεδρία, ἡ ὁποία εἰκονίζει τήν κενωτική ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί καθοδηγεῖ τήν ἐσωτερική ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Στή φλεγόμενη περιοχή τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἡ μαρτυρία τῶν Ὁρθόδοξων κοινοτήτων φανερῶνει τή μεταμορφωτική δύναμη τοῦ Σταυροῦ. Οἱ δοκιμαζόμενοι χριστιανοί στή Συρία καί στόν Λίβανο, ὑπό τή σκέπη τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, βιώνουν καθημερινά τήν τραγικότητα τοῦ πολέμου, τῆς προσφυγιάς καί τῆς ἀνασφάλειας. Ὡστόσο, μέσα σέ αὐτήν τήν ὁδύνη, ἀνατέλλει ἡ παρηγορία τῆς ἐλπίδας πού ἀναδεικνύει τή σταυροαναστάσιμη θεολογία· τό πάθος δέν ἔχει τόν τελευταῖο λόγο, ἀλλά ἀνοίγει τόν δρόμο πρὸς τήν Ἀνάσταση. Αὐτή ἡ ζωντανή μαρτυρία τῆς

σταυρικῆς ἐλπίδας δέν εἶναι μόνο ἕνα ἀνθρώπινο μήνυμα ἀντοχῆς· ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν ἱστορία, πού ἀναδεικνύει ὅτι ἡ ἀληθινή σωτηρία καί εἰρήνη ἀντλοῦνται ἀπό τήν ἀποκαλυπτική δύναμη τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης.

Στούς Ἁγίους Τόπους, ὅπου τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων διαφυλάσσει τά ἱερά προσκυνήματα τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, ἡ Ὁρθοδοξία ἔρχεται ἀντιμέτωπη μέ τίς βαθιές πολιτικές καί πολιτισμικές ἀντιπαλότητες τῆς περιοχῆς. Πέρα ὅμως ἀπό τίς πολυπλοκές σχέσεις Ἰσραηλινῶν καί Παλαιστινίων, τό ἀληθινό ἔργο τοῦ Πατριαρχείου ἔγκειται στό νά διατρανώνει τή ζωτική σημασία τῶν Ἁγίων Τόπων ὡς «τόπων σωτηρίας» γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα. Οἱ πέτρες καί τά ἱερά κτίσματα δέν ἀποτελοῦν ἀπλῶς ἱστορικά μνημεῖα, ἀλλά ζωντανές μαρτυρίες τῆς Ἐνσάρκωσης, τῆς Ἀνάστασης καί τῆς Πεντηκοστῆς. Μέ αὐτόν τόν τρόπο, τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ὑπερβαίνει τίς ἀνθρώπινες διαιρέσεις καί ἐκφράζει τήν καθολικότητα τῆς Χάρης τοῦ Χριστοῦ, πού ἐνώνει ὅλους ἀνεξαίρετως στόν κοινό κλῆρο τῆς σωτηρίας.

Στήν ἀφρικανική ἥπειρο, τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας φέρει τήν εὐθύνη μιᾶς ἱεραποστολῆς μέ βαθιές ρίζες καί τεράστιες προοπτικές. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐκεῖ ἀλληλεπιδρᾷ δυναμικά μέ πλῆθος τοπικῶν πολιτισμῶν, γλωσσῶν καί παραδόσεων. Ἡ πρόσφατη διασάλευση τῆς κανονικῆς τάξεως, μέσφ ἐξωγενῶν προσπαθειῶν δημιουργίας παράλληλων «ἐκκλησιαστικῶν» δομῶν, ἐπιβεβαιώνει πόσο κρίσιμη εἶναι ἡ προσήλωση στήν ἱστορικά θεμελιωμένη ἀποστολή τοῦ Πατριαρχείου. Κάθε ἀπόπειρα παράκαμψης ἢ ἀμφισβήτησης τῆς μοναδικῆς του δικαιοδοσίας ὄχι μόνον ἐπιφέρει τόν κίνδυνο σχίσματος καί συγχύσεως, ἀλλά ὑπονομεύει τή μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας σέ μιᾷ ἥπειρο πού διψᾷ γιά τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.

Στό πλαίσιο αὐτό, ἡ ἱεραποστολή τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας νοεῖται ὡς ζωντανή

έρμηνεία καί ἐφαρμογή τῆς καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας. Τό Πατριαρχεῖο ἔχει καταφέρει νά προσεγγίσει μέ κατανόηση τίς τοπικές πολιτισμικές ἐκφράσεις, νά ἐγκλωπῶθῃ δημιουργικά τίς ἀφρικανικές παραδόσεις καί νά τίς μεταμορφώσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἀναδεικνύοντας τή μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ὡς ὀντολογική ἐλευθερία καί σωτηρία. Ἡ ἀληθινή καθολικότητα δέν ἐγκλωβίζεται σέ γεωγραφικούς περιορισμούς οὔτε φυλακίζεται σέ ἐθνοκεντρικές ἀντιλήψεις· ἀντιθέτως, ἀναδεικνύεται μέσα ἀπό τήν ἐνιαία πίστη καί τήν ἀδιάσπαστη εὐχαριστιακή κοινωνία, ὅπου ἡ ποικιλομορφία τῶν πολιτισμῶν γίνεται ἀντανάκλαση τῆς πολυπρόσωπης χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, ἡ παρουσία τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ὡς τῆς μόνης κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐν Ἀφρικῇ ἐδραιώνει τήν αὐθεντική ἐκκλησιολογική συνείδηση καί διανοίγει τόν δρόμο γιά μιά ἱεραποστολή δυναμική, πολυδιάστατη καί ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ τήν παράδοση τῶν Ἁγίων Πατέρων. Μόνον ἐντός αὐτῆς τῆς κανονικῆς τάξεως καί τῆς συνοδικῆς ἐγγυήσεως διασφαλίζεται ἡ συνέχεια τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς καί ἡ ἐνότητα τῆς πίστεως, ὥστε τά ἔθνη τῆς Ἀφρικῆς νά ἀναγνωρίσουν στή θυσιαστική διακονία τῆς Ἐκκλησίας τήν παρουσία τοῦ ἐνός, ζῶντος καί ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὀφείλει νά προβάλλει τή θεολογική της ταυτότητα ἔναντι τῶν διαρκῶν καί συχνά ταραγμένων ρευμάτων τῆς ἱστορίας. Ἡ «γεωπολιτική τῆς Ὁρθοδοξίας» δέν εἶναι στρατηγική ἐπιβίωσης ἢ ἐπιβολῆς, ἀλλά πρωτίστως ἔκφραση τῆς τριαδικῆς κοινωνίας στόν κόσμο. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας δέν ἀποτελεῖ ἀπλῶς στόχο διοικητικῆς συγκρότησης, ἀλλά τό ὁρατό σημάδι ὅτι ὁ Θεός δρᾷ μέσα στόν κόσμο, προσφέροντας μιά ἐναλλακτική προοπτική συμφιλίωσης καί ἐλπίδας. Ἀντί γιά ἐγκλωβισμό

σέ ἐθνικισμούς, σέ πολιτικά συμφέροντα ἢ σέ προσωπικές φιλοδοξίες, ἡ Ὁρθοδοξία καλεῖται νά φανερώσει τήν παρουσία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὅπου ὅλα ὁδηγοῦνται πρὸς τήν τελική σύναξη «ἐν ἐνὶ πνεύματι, μὴ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου».

Μέσα σ' αὐτήν τήν προοπτική, ἡ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας στόν σύγχρονο κόσμο –εἴτε στήν Οὐκρανία, εἴτε στή Μέση Ἀνατολή, στούς Ἁγίους Τόπους ἢ στήν Ἀφρική– ἀναδεικνύει τόν ἐσχατολογικό προσανατολισμό τῆς ἱστορίας. Ἡ πίστη πὼς «ὁ Κύριος ἔρχεται» δέν λειτουργεῖ ὡς ἀπόδραση ἀπό τήν πραγματικότητα, ἀλλά ὡς διαρκὴς πρόσκληση μεταμορφώσεως τοῦ κόσμου, μέ ἀγάπη, συγχώρηση καί ἐνότητα. Ἔτσι, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καλεῖται νά μεταμορφώνει κάθε ἱστορικό καί γεωπολιτικό πλαίσιο σέ ἕνα εὐρύτερο «λειτουργικό γεγονός», ὅπου τό παρόν φωτίζεται ἀπό τό αἰώνιο μέλλον καί ἀποκαλύπτεται ὡς «καιρὸς σωτηρίας» γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα.

Μακαριώτατε,

Ἡ σημερινή ἐορτή τοῦ Θριάμβου τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναδεικνύεται σέ κάλεσμα γιά μιά νέα σύνθεση μεταξύ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καί τοῦ σύγχρονου τεχνολογικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ Ὁρθοδοξία, διασώζουσα τήν ἀλήθεια περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, προσφέρει μιά μοναδική προοπτική γιά τήν κατανόηση καί τόν μετασχηματισμό τῆς ψηφιακῆς ἐποχῆς.

Εὐχρηθεῖτε, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, νά συνεχίζουμε τήν ὀρθόδοξο πίστη τῆς παραδόσεώς μας, ἡ ὁποία ἄντεξε στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων, νά ξεπεράσουμε τά ἐμπόδια μέ ἐλπίδα, ἐνότητα καί ἐν ὁμονοίᾳ νά συμπορευθοῦμε Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία, ὥστε τά ἔργα μας νά εἶναι χριστιανικά καὶ ἀποτελεσματικά στίς σύγχρονες προκλήσεις τῆς ἐποχῆς μας. Ἀμήν!

ΛΟΓΟΙ

Ἐπικήδειος Λόγος εἰς τόν Μακαριστόν
Μητροπολίτην πρώην Θεσσαλονίκης κυρόν Ἄνθιμον
ὑπό τοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Πετράκου
Α' Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου*
(Θεσσαλονίκη, 15.3.2025)

«Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι.
Ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν·
τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν».
(Ἀποκ. 14, 13)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε, σεπτέ Προκαθήμενε τῆς
Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Βρυούλων κ. Παντ-
ελεῖμον, ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου,

Σεβασμιώτατε Γέρον Καισαρείας κ. Θεοφύλακτε,
ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα
καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου,

Παναγιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης κ.
Φιλόθεε, Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης
Μητροπόλεως,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἀρχιερεῖς,
Τίμιον πρεσβυτέριον καὶ εὐλαβὴς διακονία,
Ὅσιώτατοι μοναχοὶ καὶ μοναχές,
κ.κ. Ὑπουργοί, κ. Πρόεδρε, κ. Ἐπίτροπε, κ.κ.
Βουλευτές,

κα Περιφερειάρχη καὶ κ. Δήμαρχε,
Ἐντιμότατοι λοιποὶ ἄρχοντες,
Ἐκπρόσωποι τῶν κλάδων τῶν Ἐνόπλων
Δυνάμεων, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν
λοιπῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν
ὑπηρεσιῶν καὶ φορέων,

Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. καθηγητές,
Λαέ τοῦ Κυρίου εὐλογημένε.

Α'

Μέ βαθειά κατ' ἄνθρωπον θλίψη προπτόμενουμε
σήμερα καὶ ἀποχωριζόμεσθε τόν πολιοῦ καὶ πολυ-
σέβαστο Μητροπολίτη πρώην Θεσσαλονίκης
κυρό Ἄνθιμο, τόν ἀπό Ἀλεξανδρουπόλεως, τόν
δόκιμο καὶ διαπρεπῆ λειτουργό τοῦ Ὑψίστου,
τόν ἀκάματο ἐργάτη τοῦ ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου,
τόν σοφὸ πηδαλιούχο τῆς νοτιῆς νηός, τόν
ὑπερασπιστὴ τῶν πατρῶων παραδόσεων, τόν
ἐπιφανῆ ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Πενθηφόρε ὁμήγυρις.

Ὁ μακαριστὸς ἱεράρχης, ὅπως ἐν Κυρίῳ ἔζησε
ὅλη του τὴν ζωή, ἔτσι, ἐν Κυρίῳ καὶ ἀπέθανε,
ἀφοῦ, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων μέχρι τὰ εἰρηνικά
καὶ ἀνεπαίσχυντα τέλη του, ἡ ὅλη του βιοτή
χαρακτηριζόταν ἀπὸ τὴν εἰς Χριστόν πίστη καὶ
τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ἀγία Του Ἐκκλησία.

Ὅμως, κατὰ τὴν Ὁρθόδοξο διδασκαλία, ἡ
πίστη δέον νά συνοδεύεται ἀπὸ τὴν πράξη,
διαφορετικὰ παραμένει θεωρία, καὶ κατὰ τόν
ἀδελφόθεο Ἰάκωβο «ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
νεκρά ἐστὶ» (Ἰακ. 2, 26). Μάλιστα ὁ Κύριος, κατὰ
τὴν ἡμέρα τῆς δικαίας κρίσεως, σύμφωνα μέ
τό ἱερὸ Εὐαγγέλιο (Ματθ. 25, 31-46), ὅταν θά

* Ἐξεφωνήθη ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία
τοῦ κεκοιμημένου ἀρχιερέως, ἡ ὁποία ἐτελέσθη τὴν 15η Μαρτίου 2025 στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ τῆς
τοῦ Θεοῦ Σοφίας Θεσσαλονίκης, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

συναχθοῦν ἐνώπιόν Του ὅλα τὰ ἔθνη, ὡς βασικό κριτήριο θὰ ἔχει τὴν στάση καὶ συμπεριφορά μας ἀπέναντι στὸν πεινῶντα, τὸν διψῶντα, τὸν ξένο, τὸν ἀσθενῆ, τὸν φυλακισμένο, ἄρα ἀπέναντι στὸν κάθε ἐνδεῆ. Ἡ στάση μας καὶ δὴ ἡ ἔμπρακτι ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ὀδηγήσουν στὴν ἀπόλαυση τῆς αἰωνίου ἀγάπης ἢ τὴν στέρηση αὐτῆς.

Βλέποντας δὲ τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ καθαρά ἐνδοκοσμικὴ καὶ ἀνθρώπινη σκοπιά, αὐτὸ τὸ ὁποῖο παραμένει μετὰ τὴν προσωρινή παρουσία μας στὸν κόσμον τοῦτο τῆς φθορᾶς εἶναι τὸ ἀποτύπωμα ποὺ ἀφήνουμε σὲ αὐτόν, ἥτοι ἡ πνευματικὴ παρακαταθήκη καὶ ἡ κληροδοσία τῶν ἔργων μας.

Θεωρία καὶ πράξι ἢ πίστι καὶ ἔργα, αὐτὰ ἦσαν τὰ δύο βασικά γνωρίσματα καὶ τοῦ ἐκλιπόντος, τὰ ὁποῖα τὸν συνοδεύουν κατὰ τὴν ἔξοδό του ἀπὸ τὴν ἐπίγεια ζωὴ καὶ μᾶς δίνουν τὴν ἰσχυρὴ ἐλπίδα ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀρχιερέας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνθίμος ἦδη προαπολαύει τῆς αἰωνίου ἀγάπης, φιλανθρωπίας καὶ μακαριότητος τοῦ «*βασιλέως τῶν βασιλευόντων καὶ κυρίου τῶν κυριευόντων*» (Α' Τιμοθ. 6, 15).

Β'

Ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης πρώην Θεσσαλονίκης κυρὸς Ἀνθίμος (κατὰ κόσμον Διονύσιος) Ρούσσας ἐγεννήθη στὴ Σαλμώνη Ἡλείας στίς 5 Ἀπριλίου 1934 ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς, τὸν Δημήτριο καὶ τὴν Ἀργυρώ, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνέθρεψαν «*ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου*» (Εφεσ. 6, 4), ὅπως ὁ ἴδιος εὐγνωμόνως ὁμολογοῦσε. Ἀφοῦ ὀλοκλήρωσε τίς ἐγκύκλιες καὶ γυμνασιακές σπουδές στὸν Πύργο Ἡλείας, τὸ 1952 ἐνεγράφη στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔλαβε τὸ πτυχίον του τὸ 1957. Ἐνα χρόνο ἀργότερα (1958) ἐνεγράφη στὴ Θεολογικὴ Σχολή Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποφοίτησε τὸ 1963, ἐνῶ παράλληλα ἐδίδασκε ὡς Καθηγητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως στὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς «Ἑλληνικῆς Παιδείας» (1959-1966).

Ὑπηρετῆσε ἐπὶ τριάντα ἕνα μῆνες τὴ στρατιωτικὴ του θητεία στὸν κλάδο τῆς Ἑλληνικῆς Ἀεροπορίας, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπολύθηκε μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ Ἐφέδρου Ἀνθυποσμηναγοῦ, ἐνῶ ἀκολούθως μετέβη ἐπὶ ἕνα ἔτος στὸ Παρίσι γιὰ συμπλήρωση τῶν σπουδῶν του στὴ γαλλικὴ γλῶσσα.

Ἀπὸ φοιτητῆς ἀκόμη εἶχε ἐνταχθεῖ στὴ χριστιανικὴ φοιτητικὴ κίνηση, ὄντας βασικὸ στέλεχος, ἐνῶ ἤδη ἀπὸ τὸ 1962 διακονοῦσε ὡς κατηχητῆς καὶ λαϊκὸς ἱεροκῆρυξ, κυρίως στὴ Νίκαια καὶ σὲ ἐνορίες τοῦ Κέντρου τῶν Ἀθηνῶν (Παναγία Χρυσοσπηλαιώτισσα ὁδοῦ Αἰόλου, Ἅγιον Λουκά Πατησίων καὶ Ἅγιον Στυλιανὸ Γκύζη).

Τὸ 1964 χειροτονήθηκε διάκονος ἀπὸ τὸν Γέροντά του μακαριστὸ Μητροπολίτη Θήρας Γαβριήλ, στὸν Ἅγιον Λουκά Πατησίων, καὶ τὸ ἐπόμενο ἔτος (7 Φεβρουαρίου 1965) στὸν ἴδιον ναὸ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον ἀρχιερέα χειροτονήθηκε στὸν βαθμὸ τοῦ πρεσβυτέρου, λαμβάνοντας τὸ ὀφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου. Ὡς ἐφημέριος τοποθετήθηκε καὶ διακόνησε στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Βασιλείου ὁδοῦ Μετσόβου. Συγχρόνως, στὸ διάστημα τῶν ἐτῶν 1965-1974, τοῦ ἀνετέθησαν λεπτὰ καὶ ὑψηλὰ καθήκοντα στὴν κεντρικὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν ἐνάσκηση τῶν ὁποίων εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξει τίς ἱκανότητές του καὶ νὰ ἀναδειχθεῖ τὸ ἄστρο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀνθίμου. Οἱ καρποὶ τῆς τότε διακονίας του φθάνουν καὶ ἐπηρεάζουν ἐν πολλοῖς μέχρι σήμερα τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Συγκεκριμένα τοῦ ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τῆς συντάξεως τῆς «Φωνῆς Κυρίου» (1965-1971), τῆς διευθύνσεως τοῦ κηρύγματος στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία, τῆς διευθύνσεως τοῦ Φοιτητικοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου (1968-1974), τῆς εὐθύνης τῶν ἐκδόσεων καὶ τοῦ τυπογραφείου τοῦ ἰδίου ὀργανισμοῦ (1968-1974), τῆς μετατροπῆς καὶ προετοιμασίας τοῦ κτιρίου τῆς ὁδοῦ Ἰωάννου Γενναδίου 14 γιὰ τὴ μεταφορὰ ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (1971), ὅπου βρίσκονται μέχρι σήμερα, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ

Τύπου. Στή δική του διοικητική μέριμνα όφείλεται ή όλοκλήρωση τής έκδόσεως τών Μηναιών καί τών περισσοτέρων έν χρήσει λειτουργικών βιβλίων, ένώ άξιοσημείωτο τυγχάνει τό συγγραφικό του έργο μέχρι τότε, αλλά καί μετέπειτα. Ακόμη, τό 1971 τοῦ άνετέθη έκ όλοκλήρου ή εϋθύνη γιά τόν έορτασμό έκ μέρους τής Έκκλησίας τής Έθνικής Έκατονπεντηκονταετηρίδος, ήτοι τής συμπληρώσεως έκατόν πενήντα έτών από τής Έλληνικής Έπαναστάσεως.

Γίνεται έπομένως κατανοητό γιατί μέ έπιδοκμασίες καί αισθήματα χαράς ανά τό Πανελλήνιο έγινε δεκτή ή έκλογή υπό τής Ι. Συνόδου τής Ίεραρχίας τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τοῦ Αρχιμανδρίτου Ανθίμου Ρούσσα ως έπισκόπου, στίς 13 Ίουλίου 1974, καί δή ως Μητροπολίτου τής άκριτικής Αλεξανδρουπόλεως, σέ μία κρίσιμη καί εϋθραυστη περίοδο, τόσο γιά τήν χώρα, όσο καί γιά τήν Έκκλησία τής Ελλάδος.

Ό αοίδιμος άρχιερέας είχε τήν ιδιαίτερη εϋλογία νά λάβει καί τόν τρίτο βαθμό τής ιερωσύνης από τά χέρια τοῦ Γέροντά του Μητροπολίτου Θήρας Γαβριήλ, τήν Κυριακή 14 Ίουλίου 1974, μάλιστα στόν ναό πού ύπηρετούσε ως Προϊστάμενος καί όπου είχε έπιτελέσει πλούσιο ποιμαντικό έργο (1965-1974), στόν Άγιο Βασίλειο όδοῦ Μετσόβου. Λίγες ήμέρες μετά τήν τουρκική εισβολή στήν Κύπρο, στίς 30 τοῦ ιδίου μήνα, πραγματοποιήθηκε ή Ένθρόνισή του στήν Αλεξανδρούπολη.

Στόν Λόγο του πρós τόν χειροτονούμενο έπίσκοπο Άνθιμο, ό Θήρας Γαβριήλ ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι πάντες οί συμπαρόντες, κληρικοί καί λαϊκοί, «θά κλίνωμεν εϋλαβώς τά γόνατα καί θερμήν θά αναπέμφωμεν ίκεσίαν, ίνα τό Πανάγιον Πνεϋμα σέ έπισκιάση κατά τήν ώραν ταύτην καί ίνα σοῦ χαρίση όλον τόν πλοῦτον τών δωρεών Του, ώστε νά καταστής ικανός νά ανταποκριθής εἰς τήν νέαν ύψηλήν διακονίαν σου».

Όντως, ό νέος έπίσκοπος, άκμαίος καί δυνατός, ανταποκρίθηκε μέ τόν καλύτερο τρόπο στά νέα του άρχιερατικά καθήκοντα, διαπομαίνοντας τήν άκριτική Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως επί τριάντα συναπτά έτη, άποδεικνύοντας τήν άφοσίωσή του στήν Έκκλησία τοῦ Χριστοῦ,

άλλά καί τήν τιμή καί τήν άγάπη του πρós τήν πατρίδα, «όργώνοντας» τίς έσχατιές τής Ελλάδος γής γιά νά κηρύττει Χριστόν Έσταυρωμένο καί νά άνυψώνει τό έθνικό φρόνημα. Εἶναι παγκοίνως γνωστά ή εϋαισθησία καί οί άγώνες τοῦ μακαριστοῦ περὶ τά έθνικά θέματα.

Όπως ό ίδιος έχει γράψει, στήν Αλεξανδρούπολη, τόν Έβρο καί τή Σαμοθράκη έζησε «τήν γένεση, τήν ανάπτυξη, τήν δημιουργία καί τήν προσωπική του ώρίμανση». Εκτός από τήν άμειγώς πνευματική καί λειτουργική του δραστηριότητα, στά τριάντα αυτά χρόνια συνέβη ένας όργανισμός κοινωνικών έργων καί δράσεων στόν Έβρο μέ τήν άνέγερση καί λειτουργία νέων ναών καί μονών, τήν ίδρυση προτύπων ιδρυμάτων γιά χρονίως πάσχοντες καί έγκαταλελειμμένα παιδιά, τήν ίδρυση καί λειτουργία βρεφονηπιακών σταθμών, μαθητικών οίκοτροφείων καί γενικότερα τήν μέριμνα γιά τήν νεολαία, τήν συντήρηση καί αναβάθμιση τών ήδη ύπαρχουσών φιλανθρωπικών δομών, τήν περίθαλψη μεταναστών, τήν έμπρακτη συμπαράσταση στόν φρουρό στρατό τών συνόρων, αλλά καί τήν λειτουργία τοῦ Έκκλησιαστικοῦ Μουσείου Αλεξανδρουπόλεως, τοῦ «Ανθιμείου Πολιτιστικοῦ Κέντρου» καί τήν έκδοση τοῦ περιοδικοῦ «Γνωριμία». Από τό ένδιαφέρον του δέν έλειψε ή Σαμοθράκη, όπου, σύν τοῖς άλλοις, άνήγειρε Έπισκοπεῖο, έξωράισε τό Μετόχιο τοῦ Αγίου Αθανασίου Αλωνίων καί φρόντισε γιά τήν έπίσημη άγιοκατάταξη τών Πέντε Νεομαρτύρων τοῦ νησιοῦ. Ός μεγαλύτερο έπίτευγμά του δέ, θεωροῦσε τήν καθημερινή έπαφή μέ τόν κόσμο, ένώ σπάνια άπουσίαζε από τήν έδρα του. Καίρια ύπῆρξε άκόμη ή συμβολή του στήν ίδρυση τής Ίατρικῆς Σχολῆς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης καί τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Νοσοκομείου Αλεξανδρουπόλεως, φθάνοντας μέχρι τοῦ σημείου νά συμμετάσχει σέ δημόσιες διαμαρτυρίες. Μέ άφορμή τήν συνεισφορά του αὐτή ανακηρύχθηκε Επίτιμος Διδάκτωρ τής έν λόγω Ίατρικῆς Σχολῆς (Αναγόρευση στίς 30.1.1996).

Ός έξῆς έχει συνοψίσει ό μακαριστός τό έργο του στόν Έβρο: «Έκρατίσαμε τίς ίσορροπίες, επιδιώξαμε τήν ένότητα, ένισχύσαμε τό φρόνημα

του λαού μας, διακηρύξαμε τήν πίστη μας στην ειρήνη και στο σεβασμό των συνόρων μας, υπηρετήσαμε τόν λαό στις ανάγκες του, ανέγειραμε λαμπρά οικοδομήματα “εις διακονίαν του λαού”, έσεβασθήκαμε τά ανθρώπινα δικαιώματα, περιεθάλψαμε μετανάστες, δώσαμε έλπίδα και βεβαιότητα στο λαό μας. “Όλοι μαζί, ιερείς, πολιτικοί, δημοτικοί άρχοντες, στρατιωτικοί και οι ιδιωτικοί φορείς, όλος ο ώραιος λαός μας του Έβρου και της Θράκης μας έστρατευθήκαμε σ’ αυτή τήν προσπάθεια».

Στις 26 Απριλίου 2004, μετά από αυτή τήν λαμπρή διαδρομή στην άκριτική Άλεξανδρούπολη, στην μεγάλη του ώριμότητα, πείρα και σοφία, εξέλεγη από τήν Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος και κατεστάθη στόν Μητροπολιτικό θρόνο της περιωνύμου και άγιωτόκου Θεσσαλονίκης, του κέντρου της Μακεδονίας και συμπρωτεύουσας της χώρας. Η Ένθρόνισή του πραγματοποιήθηκε μέ κάθε μεγαλοπρέπεια στις 18 Ιουνίου 2004, σέ αυτόν έδω τόν ναό, όπου σήμερα του αποδίδομε τόν τελευταίο άσπασμό. Σέ κάθε περίπτωση οι συνθήκες της μεγαλουπόλεως ήσαν διαφορετικές. Άλλά μήπως στην νέα του έδρα «*ήμέλυνσε του έν αυτόν χάρισματος*» (πρβλ. Α΄ Τιμοθ. 4, 14) ο Γέρον Άνθιμος; Ασφαλώς όχι.

Και έδω δέν υπήρξε τομέας, ο όποιος δέν έτυχε της ποιμαντικής του μέριμνας. Κατ’ άρχάς, όχι μόνον η Θεσσαλονίκη, αλλά πλέον όλη η Ελλάδα και σύμπας ο Έλληνισμός ανά τήν ύφήλιο έγιναν δέκτες του επικαίρου, στιβαρού, παραμυθητικού και έλπιδοφόρου λόγου του εις Χριστόν και εις άγάπην της πατρίδος. Σημειώνονται ένδεικτικά από τό έπιτελεσθέν έργο του στην Μητρόπολη του βυζαντινού Έλληνισμού: η άκαταπόνητη συμμετοχή του στην λειτουργική ζωή των ένοριών και μονών, η φροντίδα γιά τόν κλήρο και τίς μοναχικές άδελφότητες, η άνέγερση νέων ναών, η καθημερινή επικοινωνία μέ τόν λαό, η συνέχιση αλλά και επαύξηση του ήδη έπιτελουμένου φιλανθρωπικού έργου, ιδιαίτερα στόν καιρό της μεγάλης οικονομικής κρίσεως, μέ τήν ίδρυση νέων συσσιτίων και κοινωνικών παντοπωλείων, τήν

ψυχολογική ύποστήριξη, τό Κοινωνικό Ίατρείο και Φαρμακείο, τήν επέκταση του Χαρισείου Γηροκομείου, τήν περαιτέρω άξιοποίηση του Παπαφείου Ίδρύματος, ένω άρχισε τήν προσπάθεια γιά τήν ίδρυση προτύπου ιδρύματος χρονίως πασχόντων, η όποία δέν ευοδώθηκε τελικά, χωρίς ώστόσο νά ευθύνεται ο ίδιος, αλλά έξωγενείς της Έκκλησίας παράγοντες. Άκόμη, ίδρυσε τό Έκκλησιαστικό Μουσείο Θεσσαλονίκης και εξέδωσε τό περιοδικό «Ευλογία» (2004-2023). Συγχρόνως, ύποστήριξε τό έργο και τίς εκπαιδευτικές δράσεις των δύο Τμημάτων της Θεολογικής Σχολής του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ένω πάντα υπήρξε συμπαραστάτης και διευκόλυνε στις σπουδές άπόρους και άλλοδαπούς φοιτητές, μέ τή χορήγηση ύποτροφιών και βοηθημάτων, καθώς και μέ τήν λειτουργία φοιτητικών οικοτροφείων.

Η ύφ’ όλων άναγνώριση της προσωπικότητας και του πολυσχιδούς έργου του κορυφώθηκε μέ τήν ανακήρυξή του σέ Επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου. Η σχετική Τελετή Άναγορεύσεως έλαβε χώρα στο Μητροπολιτικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης στις 16 Ιουλίου 2019, κατά τήν όποία όμίλησε μέ θέμα «Έκκλησία και Γλώσσα», της όποίας γλώσσας υπήρξε άριστος και έπιδέξιος χειριστής.

Άλλά και ως μέλος της Ιεραρχίας της Έκκλησίας της Ελλάδος διέπρεψε ο μεταστάς ιεράρχης, διατελέσας συχνάκις μέλος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και Άντιπρόεδρος Αυτής, Πρόεδρος και μέλος σέ Μόνιμες, Ειδικές και Έκτάκτους Συνοδικές Έπιτροπές, ειδικές άποστολές και εκπροσωπήσεις, ένω συμμετέσχε κατά τήν άρχική ίδρυσή του στο Έθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (=ΕΣΡ, 1989-1993). Ο λόγος του στά διάφορα Συνοδικά και λοιπά όργανα όπου συμμετέσχε, ήταν πάντοτε ουσιαστικός και διδακτικός συνάμα, συμβάλλοντας στις επιλύσεις των προβλημάτων, οι δέ παρεμβάσεις του καιριες. Θά μείνει στην ιστορία η συμβολή του κατά τήν μεγάλη κρίση μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας τό 1987 γιά τό ζήτημα της έκκλησιαστικής

περιουσίας, ἐνῶ τό 2000 ὀρίσθηκε ὑπεύθυνος τῆς διοργανώσεως τῆς μεγάλης λαοσυνάξεως τῆς Θεσσαλονίκης γιά τό ζήτημα τῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευματος στίς ταυτότητες. Ὁ ἱστορικός τοῦ μέλλοντος, ὁ ὁποῖος θά ἀναδιφῇ στά ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν δύο Μητροπόλεων ὅπου διακόνησε, θά ἔχει νά ἐρευνήσῃ πλουσιότατο ὕλικό καί θά βρεθῇ μπροστά σέ μία ξεχωριστή καί πολυδιάστατη προσωπικότητα, ὅχι μόνον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τοῦ Ἑθνους.

«*Επιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος*» (Εβρ. 11, 32) τήν λίαν καρποφόρο ποιμαντορία Ἀνθίμου τοῦ ἀρχιερέως.

Τόν Αὐγούστο τοῦ 2023, ὁ Μητροπολίτης Ἀνθίμος εἶχε ἐννοήσει ὅτι οἱ δυνάμεις του τόν ἐγκατέλειπαν καί ὅτι δέν μπορούσε πλέον νά συνεχίσει νά διακονεῖ ὡς ἀρμόζει καί ὡς ἤθελε τό ποῖμνίό του. Δίνοντας ἔτσι ἕνα παράδειγμα ἀνιδιοτελείας καί ψυχικοῦ σθένους, ὑπέβαλε πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο τήν παραίτησή του, ἡ ὁποία ἔγινε ἀποδεκτή ἀπό τήν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στή συνεδρία τῆς 25ης Αὐγούστου 2023, γιά νά ἐκλεγῇ ἐν συνεχείᾳ καί κατασταθῇ στήν θέση του ὁ νῦν Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, Παναγιώτατος κ. Φιλόθεος (Ενθρόνιση: 25.11.2023), ὁ ὁποῖος –πρέπει νά ἀναγνωρισθῇ ἀπό ὅλους– συνέχισε νά φιλοξενεῖ στό Ἐπισκοπεῖο τόν προκατόχό του, χωρίς καμία ἀλλαγὴ, καί ὁ τελευταῖος ἀπῆλθε τῆς τιμῆς, τοῦ σεβασμοῦ, τῆς φροντίδας καί τῆς ἀγάπης τοῦ διαδόχου του. Πέρυσι δέ, μέ πρωτοβουλία τοῦ Παναγιωτάτου κ. Φιλοθέου, τιμῆθηκε τό Χρυσό Ἰωβηλαῖο, ἥτοι τά πενήντα χρόνια ἀρχιερωσύνης τοῦ μακαριστοῦ, μέ Πολυαρχιερατικό Συλλεῖτουργο στόν ναό τοῦ πολιούχου τῆς συμπρωτεύουσας καί προστάτου ἀπάσης τῆς Οἰκουμένης, μεγαλομάρτυρα Ἀγίου Δημητρίου, τήν Κυριακή 21 Ἰουλίου 2024. Κατά τήν διάρκειά τοῦ Συλλεῖτουργοῦ αὐτοῦ μάλιστα τοῦ ἀπονεμήθηκε ἡ ἀνωτάτη τιμητική διάκριση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τό Χρυσοῦν Παράσημον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ζώντας ἔτσι ἐν γαλήνῃ καί ἡρεμίᾳ τό τελευταῖο ἐνάμισυ περίπου ἔτος τῆς ζωῆς του,

ὡς ἐφησυχάζων ἀρχιερέας, ἔχοντας «*ἐτοίμη τὴν καρδίαν του*» (πρβλ. *Ψαλμ.* 107, 2) καί ἀναμένοντας νά ἐκπληρώσῃ τό «κοινόν χρέος», εὐχαριστῶν καί δοξολογῶν τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μέχρι τελευταίας του ἀναπνοῆς, παρέδωκε τό πνεῦμα αὐτοῦ, πλήρης ἡμερῶν, τό πρωτὶ τῆς 13ης Μαρτίου 2025.

Γ'

Καί τό νῦν, μακαριστέ καί πολυσέβαστε Γέροντα καί Δέσποτα ἡμῶν Ἀνθιμε, πορεύου τήν μακαρία ὁδὸ καί ἀναπαύου ἐν χώρᾳ ζώντων, μετὰ τῶν ἁγίων καί τῶν δικαίων, τοὺς ὁποῖους ἐμμήτης καί ἐτίμησες σέ ὅλη σου τὴν ζωὴ.

Σέ συνοδεύουν οἱ ἀγαθές ἀναμνήσεις, οἱ μαρτυρίες περὶ τοῦ προσώπου καί τοῦ ἔργου σου, ὅπως καί οἱ προσευχές, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καί Προκαθημένου ἡμῶν κ. Ἱερωνύμου, τοῦ διαδόχου σου Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου, τῶν Σεβασμιωτάτων καί Θεοφιλεστάτων ἀρχιερέων συνεπισκόπων σου, τῶν συνεργατῶν καί τοῦ ποικιλοτρόπως εὐεργετηθέντος κλήρου καί λαοῦ τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἀλλά καί τῆς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, τῶν ἀρχόντων πού συνεργάστηκαν μαζί σου, τῶν πνευματικῶν σου τέκνων ἀπὸ ὅλα τά μέρη τῆς Ἑλλάδας –πολλά ἀπὸ τά ὁποῖα κατέχουν ἐξέχουσες θέσεις ὡς ἐπίσκοποι, κληρικοί, ἐπιστήμονες, στρατιωτικοί κ.λπ.– καθὼς καί τῶν συμπατριωτῶν σου ἀπὸ τὴν γενέτειρά σου γῆ τῆς Ἡλείας, τὴν ὁποία ποτὲ δέν λησμόνησες καί σέ κάθε εὐκαιρία ἐπισκεπτόσουν. Ὅλοι αὐτοί, σωματικῶς ἢ νοερῶς, περικυκλῶνουν σήμερα τό σεπτὸ σκὴνῳμά σου. Καί σύ μὲν «*εἰς γῆν ἀπελεύσῃ*» (Γεν. 3, 19), τά δέ ἔργα σου, ἀφ' ἐνός μὲν στέκονται –καί θά στέκονται– ὀρθία ὡς ὕλικές κατασκευές, ἀφ' ἐτέρου δέ θά φυλάσσονται στίς καρδιές τῶν εὐεργετηθέντων, ἀψευδεις μάρτυρες τῆς φιλοθέου ποιμαντικῆς σου πολιτείας, μὰ συνάμα σέ ἀκολουθοῦν, ἀποτελώντας διαβατήριο γιά τὴν εἰσοδὸ σου στήν χώρα τῆς θείας μακαριότητος καί ἀλήκειου χαρᾶς.

Τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καί Μητροπολίτου
πρώην Θεσσαλονίκης κυροῦ Ἀνθίμου ὅς εἶναι ἡ μνήμη ἀγίως καί αἰωνία, ὅλοι δέ ἐμεῖς οἱ
περιλειπόμενοι ὅς ἔχουμε τήν τιμία εὐχή του.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1144
Αριθ. Αθηναι, 4 Μαρτίου 2025
Διεκπ. 499

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Δισκοφορίαὶ ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
Ἀγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ καὶ ὑπὲρ
τοῦ Παναγίου Τάφου»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ
Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 4ης
μηνὸς Φεβρουαρίου 2025, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι
ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐ-
τῆς, ἀπεφάσισεν ὅπως ὑπομνήσῃ ὑμῖν τὸ καθή-
κον συμπαραστάσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ
λαοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίας Αἰκατερίνης
Σινᾶ καὶ τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ παρακαλέσῃ
ὑμᾶς ὅπως παραγγείλῃτε τοῖς εὐλαβεστάτοις
Ἐφημερίοις τῆς καθ' ὑμᾶς Θεοσώστου Ἐπαρχίας
τὴν περιφορὰν τῶν ὡς κάτωθι Δίσκων:

1. Ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Αἰκατερί-
νης Σινᾶ τὴν Δ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 30ὴν
Μαρτίου 2025, καταθέτοντες τὸ συλλεγνσό-
μενον ποσὸν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 146/558046-32
Λογαριασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, IBAN
GR6701101460000014655804632.

2. Ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου τὸ ἑσπέρας τῆς
Μεγάλης Πέμπτης, 17ην Ἀπριλίου 2025, καταθέ-
τοντες τὸ συλλεγνσόμενον ποσὸν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ.

146/558063-30 Λογαριασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-
ζης, IBAN GR0501101460000014655806330

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 447
Αριθ. Αθηναι, 6 Μαρτίου 2025
Διεκπ. 510

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3093

Πρός
τὸ Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων»

Κοινοποιήσις:
Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ
Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου
Παρ' ἡμῖν

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ
πολλῆς χαρᾶς ἐπικοινωνεῖ μαζί σας, γιὰ νὰ σᾶς
ὑπενθυμίσει ὅτι σήμερα, Κυριακὴ τῆς Σταυρο-
προσκυνήσεως, προβάλλεται, ὅπως ἰδιαίτερος,
ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς πρὸς στηριγμὸν

τῶν πιστῶν, καθὼς καὶ τό σπουδαῖο θέμα τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, τό ὁποῖο ὅπως γνωρίζετε ἔχει μεγάλη σημασία γιά τήν ζωή καί τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας.

Κατά τήν παροῦσα Κυριακή ὑψώνεται ὁ Τίμιος καί Ζωοποιός Σταυρός τοῦ Χριστοῦ καί καλοῦμεθα νά τόν προσκυνήσουμε. Νά ἐκφράσουμε δηλαδή τήν ἀγάπη, τήν πίστη, καί τήν εὐχαριστία μας πρὸς τόν Κύριο, ὁ Ὅποιος θυσιάσθηκε γιά τήν σωτηρία μας.

Στό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ μετέχουμε αὐτοβούλως μέ τήν πίστη, τήν μετάνοια καί τήν ἀγάπη, πού ὡς ἄνωθεν δωρήματα κατέρχονται ἀπό τόν Πατέρα τῶν Φώτων. Ὡς ἐκ τούτου, κάθε πιστός, ὁ ὁποῖος ἐλεύθερα ἀποδέχεται τήν δύναμη καί τό φῶς τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, καθίσταται καί ὁ ἴδιος δυνατός, εἰρηνικός, φωτεινός, κοινωνός Πνεύματος Ἁγίου. Καί διδάσκεται, ἀπό τήν κάθετη διάσταση τοῦ Σταυροῦ, νά ἀγαπᾷ τόν Θεό καί Σωτῆρα μας, ὁ Ὅποιος πρῶτος μᾶς ἀγάπησε. Καί ἀπό τήν ὀριζόντια διάσταση τοῦ Σταυροῦ μαθαίνει νά ἀγαπᾷ τόν συνάνθρωπο, ἀκόμη καί τόν ἐχθρό, ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι θεμελιώνεται ἡ συναρμογή ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Καί μέ τόν ἀγῶνα νά διατηρήσουμε τήν μεταξύ μας ἐνότητα καί ἀγάπη, κατανοοῦμε ὅτι, ὅσο πιο πολὺ βιώνουμε ὡς δῶρο καί ὡς χάρις τό προνόμιο νά συνυπάρχουμε μέ τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, τόσο περισσότερο ἀποκτᾷ νόημα καί προσλαμβάνει νέες διαστάσεις ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξή μας.

Ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι ἡ Ζωή καί ἡ Ἀνάστασις μας. Στήν Ἐκκλησία κάθε ἀγιαστική πράξη καί εὐλογία τελεῖται μέ τήν δύναμη τοῦ Σταυροῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι τό θυσιαστήριο καί ὁ Θρόνος τοῦ Θεοῦ, ἡ Δόξα καί τό σημεῖο τῆς Παρουσίας Του, τό σημεῖο καταλλαγῆς Θεοῦ καί ἀνθρώπου.

Ἐπομένως, λίαν καλῶς ἡ Ἐκκλησία μας θέσπισε κατά τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως νά ἀναδεικνύει τό θέμα τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων, καθότι, ὅπως εὐστοχα ἔχει ἐπισημανθεῖ ἀπό λόγιο Κληρικό τῶν καιρῶν μας: «Ὁ Ἱερεὺς δέν εἶναι

ἄνθρωπος, ἀλλά ἡ θυσία ἑνὸς ἀνθρώπου πού προστίθεται στήν θυσία τοῦ Γολγοθᾶ». Ἔτσι, Σταυρός καί Ἱερωσύνη συνδέονται καί δεικνύουν τό βάθος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πού φανερώνεται μέ τήν θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τί σημαίνει, ὁμως, Ἱερατική Κλήση; Πολύ σύντομα θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι τό κάλεσμα, ἡ πρόσκλησις τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ, ἔχει τήν κλίση, τήν ἔφεση, τήν διάθεση νά ὑπηρετήσῃ μέ πιστότητα, ταπεινοφροσύνη, τιμιότητα, ἀγνότητα καί ἀγάπη θυσιαστική τό Ἅγιο Θυσιαστήριο, τήν Ἐκκλησία, τοὺς πιστοὺς ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί ἀδελφούς του ἐν Κυρίῳ.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀπὸ τοὺς ἀποστολικούς χρόνους, μεταδίδει τό χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν Ἐπισκόπων Της, στοὺς νέους Κληρικούς, οἱ ὁποῖοι μέ τήν χειροτονία τους καθίστανται φορεῖς αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ χαρίσματος, λειτουργοὶ τῶν Μυστηρίων, κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, πατέρες πνευματικοὶ καί ἀδελφοὶ τῶν πιστῶν, συνεργοὶ Θεοῦ, διάκονοι τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.

Ὅμως, πέραν τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ἡ Ἐκκλησία προσπαθεῖ νά μεταδώσῃ στοὺς ποιμένες καί λειτουργοὺς Της καί τόν ἀποστολικό τρόπο ζωῆς, δηλαδή τήν ἀποστολική καί πατερική πίστη καί διδαχή· τό ἥθος καί τήν πνευματικότητα τῶν Ἁγίων, τήν ἱερατική συνείδηση καί αὐτογνωσία· τό δέος καί τόν σεβασμὸ στό μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης, ἄνευ τοῦ ὁποῖου δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ Ἐκκλησία καί, ἐπομένως, σωτηρία γιά τόν ἄνθρωπο. Καθότι, μέ τήν Ἱερωσύνη λαμβάνουμε στήν βάπτισή μας τό χάρισμα τῆς θεϊκῆς υἱοθεσίας καί γινόμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τόν Ὅποιο ἐνδυόμεθα ὡς φῶς καί ὡς χάρις. Μέ τήν Ἱερωσύνη συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες μας, ἱεουργεῖται ἡ θεία Εὐχαριστία, ὥστε νά γινόμαστε σύσσωμοι καί σύναμοι Χριστοῦ, καί κατέρχεται ὁ οὐρανὸς στήν γῆ ὡς πρόγευση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος τονί-

ζει χαρακτηριστικά ότι: «τό ἔργο τῆς Ἱερωσύνης ἐπιτελεῖται μέν πάνω στήν γῆ, ἐξισώνεται ὁμως μέ τό ἔργο τῶν ἀγγελικῶν Δυνάμεων».

Γι' αὐτό ἄς παρακαλοῦμε θερμά τόν Κύριο νά δίνει στήν Ἐκκλησία Κληρικούς ἀξιούς τῆς ἀποστολῆς τους, οἱ ὁποῖοι νά ἐμπνέονται ἀπό τήν εὐαγγελική καί πατερική ζωή καί παράδοση. Τοιουτοτρόπως θά ἀναζωπυρώνουν τό χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης τους, καθότι, ὅπως γράφει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «ἡ Ἱερωσύνη εἶναι κάθαρσις τοῦ νοῦ· φέρνει κοντά στόν Θεό τόν ἄνθρωπο καί στόν ἄνθρωπο τόν Θεό». Οἱ ὑποψήφιοι Κληρικοί μας χρειάζονται συμπαράσταση καί ἐνίσχυση. Ὡς ἐκ τούτου, οἱ πνευματικοί Πατέρες καί οἱ γονεῖς ἄς μή διστάζουν νά ἐνθαρρύνουν καί νά προτρέπουν τούς νέους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἔφεση γιά τήν Ἱερωσύνη καί, βεβαίως, τίς ἀπαραιτήτες πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις, νά ἀποδεχθοῦν τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ καί νά διακονήσουν ὡς Ἱερεῖς τήν Ἐκκλησία καί τόν ἀποπροσανατολισμένο ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας.

Ἀγαπητοί, ὁ Χριστός μετά τήν Ἀνάστασή Του ὑπέβαλε τρεῖς φορές στόν Ἀπόστολο Πέτρο τό ἐρώτημα ἐάν Τόν ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπό τούς ἄλλους Μαθητές. Ὁ Πέτρος ἀπερίφραστα ὁμολόγησε: «Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε»· καί τότε ὁ Κύριος τοῦ ἀνέθεσε τήν διαποίμανση τῶν πιστῶν (Ιω. 21, 15-18). Θεωροῦμε ὅτι τό ἴδιο ἐρώτημα θέτει ὁ Χριστός πρὸς ὅλους τούς Κληρικούς τῆς Ἐκκλησίας Του. Ἄς εὐχηθοῦμε κάθε Ἱερεῦς νά μπορεῖ νά ἀποκριθεῖ ὅπως ὁ Πέτρος: «Ναί, Κύριε, ἐσύ γνωρίζεις ὅτι σέ ἀγαπῶ». Καί ὅποιος ἀγαπᾷ ἀληθινά τόν Χριστό εἶναι ἀδύνατον νά μή ἀγαπᾷ καί τούς ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ, ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία, ὅλη τήν ἀνθρωπότητα.

Εἶθε ἡ δύναμις καί ἡ χάρις τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ νά ἐμπνέει ὅλους ὅσοι αἰσθάνονται τήν κλήση τοῦ Θεοῦ γιά τήν Ἱερωσύνη, ὥστε νά ἀναδειχθοῦν Ἱερεῖς πίστεως, ἀγάπης καί θυσίας, ἄξιοι τῆς κλήσεώς τους καί μέ συνείδηση ἀκατάγνωστη γιά νά δοξάζεται ὁ Θεός, ὁ Ὅποιος δοξάζει, ἀγιάζει καί θεώνει αὐτούς πού Τόν δοξάζουν.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης ἐν Κυρίῳ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 † Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος
 † Ὁ Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος
 † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
 Δανιὴλ
 † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης Ἐφραίμ
 † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
 † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας, Μήλου,
 Δήλου καί Μυκόνου Δωρόθεος
 † Ὁ Γρεβενῶν Δαβὶδ
 † Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς Ἰουστίνος
 † Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου
 Στέφανος
 † Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης Ἀθανάσιος
 † Ὁ Λήμνου καί Ἀγίου Εὐστρατίου Ἱερόθεος
 † Ὁ Θεσσαλονίκης Φιλόθεος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 † Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 447
 Ἀριθ. Ἀθῆναι, 6 Μαρτίου 2025
 Διεκπ. 510

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
 τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν,
 τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
 τῆς Ἑλλάδος,

Θέμα: «Ἑβδομάς Ἱερατικῶν Κλήσεων»
 Κοινοποιήσις:

1. Συνοδικήν Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιαστικῆς
 Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως
 τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου

2. Συνοδικήν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος (διὰ τὴν ἱστοσελίδα www.catichisi.gr)

3. Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 4ης μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπικειμένης Ἑβδομάδος Ἱερατικῶν Κλήσεων, ἀγομένης ἀπὸ 17ης ἕως 23ης Μαρτίου ἐ.ἔ., διαπέμπομεν ὑμῖν, συνημμένως ὧδε, τὴν ὑπ' ἀριθ. 3093/6.3.2025 Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρακαλοῦντες ὅπως ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίαις τὴν Γ' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 23ην μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.

Ὡσαύτως, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε δεόντως διὰ τὴν εὐδόωσιν τῶν σκοπῶν τῆς ἐν λόγῳ «Ἑβδομάδος». Ὡς ἐκ τούτου, δύνασθε ὅπως προβῇτε εἰς:

α) Συνάξεις Ἱεροσπουδαστῶν, Ἀναγνωστῶν καὶ Ἱεροπαίδων εἰς τὴν καθ' ὑμᾶς Ἱ. Μητρόπολιν.

β) Διδασκαλίαν σχετικοῦ πρὸς τὰς Ἱερατικὰς Κλήσεις καὶ τὴν Ἱερωσύνην μαθήματος εἰς τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων.

γ) Προβολὴν τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων κατὰ τὸν προσφορώτερον τρόπον, συμφώνως πρὸς τὴν ἔμφρονα κρίσιν ὑμῶν, ὡς λ.χ. διὰ ραδιοτηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν, ἱστοσελίδων, ἐντύπων κ.λπ.

δ) Ἰδιαιτέραν προβολὴν τῆς «Ἑβδομάδος» εἰς τὰς Μητροπολιτικὰς Περιφερείας καὶ εἰς πόλεις ὅπου λειτουργοῦν Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 973
Ἀριθ.
Διεκπ. 547

Ἀθῆναι, 11 Μαρτίου 2025

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν,
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος,

Κοινοποιήσις:

1. Γενικὴν Γραμματεῖαν Ὁρθοσκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ὁρθοσκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ
2. Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν Μνημείων

Θέμα: «Περί δημιουργίας διαδικτυακῆς πλατφόρμας καταχώρισεως περιστατικῶν εἰς βάρος χώρων ὁρθοσκευτικῆς σημασίας εἰς τὴν Ἑλλάδα»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 10ης μηνὸς Μαρτίου 2025, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ρηθείσῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 19809/Θ2/20.2.2025 ἔγγραφον τοῦ Τμήματος Β' Ὁρθοσκευτικῶν Ἐλευθεριῶν καὶ Διαθροσκειτικῶν Σχέσεων, τῆς Διευθύνσεως Ὁρθοσκευτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Διαθροσκειτικῶν Σχέσεων, τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ὁρθοσκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ὁρθοσκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ, μέ θέμα «Διαδικτυακὴ πλατφόρμα καταχώρισης περιστατικῶν εἰς βάρος χώρων ὁρθοσκευτικῆς σημασίας στήν Ἑλλάδα», τό ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς πρωτοβουλίαν μέ σκοπὸν τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ὁργάνωσιν καὶ συντόμευσιν τῆς διαδικασίας, ὥστε ἡ σχετικὴ Ἐκθεσις νά δημοσιεύηται ὅσον τό δυνατόν ἐγγύτερον εἰς τό ἔτος ἀναφορᾶς, ἀπεφάσισεν ὅπως

έγκριση τήν λειτουργίαν τῆς ἐν λόγῳ «πλατφόρμας».

Ἡ ὅλη διαδικασία ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. Ἐκάστη Ἱερὰ Μητρόπολις θά ὀρίσῃ ὑπεύθυνόν τινα, ὁ ὁποῖος θά καταχωρῇ τὰ περιστατικά εἰς τήν ἐν λόγῳ διαδικτυακὴν «πλατφόρμα» τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ.

2. Τό Ὑπουργεῖον θά ἀποστέλλῃ τό συγκεντρωτικὸν ἀρχεῖον εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδον διὰ τήν ἐγκρίσιν καὶ διὰ τυχόν ἀναθεωρήσεις.

3. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θά διαβιβάσῃ τό τελικὸν ἐγκεκριμένον ἀρχεῖον μέ ἔγγραφον Αὐτῆς εἰς τό Ὑπουργεῖον διὰ τὰ κατ' αὐτό.

Πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν, ἀποστέλλομεν συνημμένως:

α. Τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 19809/Θ2/20.2.2025 ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Γραμματείας Θρησκευμάτων, τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ.

β. Πληροφορίας περὶ τῆς διαδικτυακῆς «πλατφόρμας» καταχωρίσεως περιστατικῶν εἰς βάρος χώρων θρησκευτικῆς σημασίας εἰς τήν Ἑλλάδα.

γ. Συνοδευτικὸν ἐπεξηγηματικὸν κείμενον παρουσιάσεως τῆς διαδικτυακῆς «πλατφόρμας».

δ. Ὁδηγίαν διὰ τήν συμπλήρωσιν τῆς «πλατφόρμας».

Ὑπεύθυνος διὰ τήν παροχὴν περαιτέρω πληροφοριῶν περὶ τῆς λειτουργίας αὐτῆς ὀρίζεται ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθηναγόρας Σουπουρτζῆς, Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῶν Μνημείων

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1258

Ἀριθ.

Ἀθῆναι, 12 Μαρτίου 2025

Διεκπ. 569

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3094

Πρὸς

τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Εἰς τὰς ἑδρας αὐτῶν

Θέμα: «Κοινοποιήσις τοῦ Συμπληρωματικοῦ Πίνακος κληρικῶν, ὑποψηφίων δι' ἔγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων»

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 11ης Μαρτίου ἐ.ἔ., κοινοποιούμεν ὑμῖν συνημμένως τὸν Συμπληρωματικὸν Πίνακα κληρικῶν, ὑποψηφίων πρὸς ἔγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τοῦ νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, μετὰ συντόμου βιογραφικοῦ σημειώματος αὐτῶν.

Ὑπενθυμίζομεν ὅτι, συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 20 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977, ἐντός δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως τοῦ Πίνακος εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», δύναται οἰοσδήποτε κληρικός ἢ λαϊκός, μέλος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, νὰ ὑποβάλλῃ ἐνστασιν κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος δέν διαθέτει τὰ πρὸς

Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικά ἢ τυπικά προσόντα.

Ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ ἔνστασις, ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης ὀφείλει, ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς εἰς αὐτόν περιελεύσεως αὐτῆς, ὅπως διαβιάσῃ ταύτην μετ' ἐμπεριστατωμένης εἰσηγήσεώς του εἰς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περατέρω.

Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος ἔχει χαρακτῆρα ἐνημερωτικὸν καὶ δηλωτικὸν τῆς ἀρξαμένης διαδικασίας συμπληρώσεως τοῦ ἰσχύοντος Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 † Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος
 † Ὁ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος
 † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμντοῦ Δανιὴλ
 † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ
 † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
 † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου Δωρόθεος
 † Ὁ Γρεβενῶν Δαβὶδ
 † Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς Ἰουστίνος
 † Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Στέφανος
 † Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἀθανάσιος
 † Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου Ἱερόθεος
 † Ὁ Θεσσαλονίκης Φιλόθεος

Ὁ Ἀρχιερατεύς
 † Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1328
 Ἀριθ. Ἀθῆναι, 13 Μαρτίου 2025
 Διεκπ. 616

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
 τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν,
 τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
 τῆς Ἑλλάδος,

Κοινοποιήσας:
 Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιαστικῆς
 Ἐκπαιδεύσεως
 καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου
 Παρ' ἡμῖν

Θέμα: «Περὶ ὑποβολῆς αἰτήσεων διὰ τὰς Σχολὰς
 Μαθητείας Ὑποψηφίων Κληρικῶν (Σ.Μ.Υ.Κ.)»

Εἰς συνέχειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 648/269/5.2.2025 Ἐγκυκλίου Σημειώματος μέ θέμα: «Εἰσαγωγὴ ἱεροσπουδαστῶν εἰς τὰς Σχολὰς Μαθητείας Ὑποψηφίων Κληρικῶν (Σ.Μ.Υ.Κ.) διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔτος 2025-2026», γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 12159/Θ2/4.2.2025 ἐπισυναπτόμενον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ, καταληκτικὴ ἡμερομηνία ὑποβολῆς αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων τυγχάνει ἡ Δευτέρα 7 Ἀπριλίου 2025 καὶ ἄχρι ὥρας 23:59.

Ὅθεν, ἡ Ἱερά Σύνοδος παρακαλεῖ καὶ προτρέπει ὑμᾶς ὅπως καταβληθῇ κάθε δυνατὴ προσπάθεια οὕτως ὥστε νὰ ὑποβάλουν αἰτήσεις εἰς τὰς ἐν λόγῳ Σχολὰς ὅσοι δυνατόν περισσότεροι ὑποψήφιοι, ἵνα προετοιμασθοῦν καταλλήλως διὰ τὸ ὑψηλὸν τῆς ἱερωσύνης λειτούργημα.

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσει
 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιερατεύς
 † Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1367
Αριθ. Αθήναι, 17 Μαρτίου 2025
Διεκπ. 649

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν,
τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος,

Θέμα: «Ἀποστολὴ στοιχείων περὶ τῆς εἰσφορᾶς
ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἐφ' ἅπαξ τοῦ ΕΦΚΑ (εἰσφορὰ
ν.δ. 228/1973 ὑπὲρ πρώην ΤΑΚΕ) ἐκ μέρους τῶν
Ἑνοριακῶν καὶ μὴ Ἑνοριακῶν Ναῶν τῶν Ἱερῶν
Μητροπόλεων διὰ τὸ ἔτος 2024»

Ἐν συνεχείᾳ αἰτήματος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς
Συνόδου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑργασίας καὶ
Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως διὰ τὴν κατάργησιν τῆς
προβλεπομένης εἰς τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 2 παρ.
1, 3 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 228/1973 (ΦΕΚ Α' 285), περ.
4 τῆς ΚΥΑ (Παιδείας - Οἰκονομικῶν) ὑπ' ἀριθ.
2232/18.1.1945 (ΦΕΚ Β' 6) κρατήσεως 6% καὶ 7%
ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἐφ' ἅπαξ τοῦ e-ΕΦΚΑ (πρώην
ΤΑΚΕ) εἰς βάρος τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν
Ἑνοριακῶν καὶ μὴ Ἑνοριακῶν Ναῶν, τὸ Ὑπουργεῖον
Ἑργασίας καὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἐξή-
τησε τὴν συνδρομὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
μέ ἀποστολὴν οἰκονομικῶν στοιχείων διὰ τὸ ἔτος
2024.

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 10.3.2025 Ἀποφάσεως τῆς
Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, παρακαλεῖσθε ὅπως
ἕως καὶ τῆς Παρασκευῆς 4ης Ἀπριλίου 2025
ἀποστείλιντε πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μέσῳ ἠλε-
κτρονικοῦ ταχυδρομείου (εἰς τὴν διεύθυνσιν: ec-
clesia.protocol@gmail.com) κατάστασιν ἐνδεικνύ-
ουσαν τὰ κατωτέρω στοιχεῖα διὰ τὸ ἔτος 2024:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ	
Συνολικὸς ἀριθμὸς Ναῶν (Ἑνοριακῶν καὶ μὴ) οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν εἰσφορὰν 6% - 7% ὑπὲρ κλάδου ἐφ' ἅπαξ τοῦ e-ΕΦΚΑ διὰ τὸ ἔτος 2024	...
Συνολικὸν ποσὸν ἀποδοθείσης εἰσφορᾶς ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω Ναοὺς διὰ τὸ ἔτος 2024	...

Ἡ ἀποστολὴ τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων εἶναι
ἀναγκαία διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ αἰτήματος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προκειμένου νὰ ἐκτι-
μηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας καὶ Κοι-
νωνικῆς Ἀσφαλίσεως τὸ δημοσιονομικὸν κόστος
τοῦ αἰτήματος, καθ' ὅσον ὁ ἀρμόδιος κλάδος
ἐφ' ἅπαξ τοῦ e-ΕΦΚΑ δέν διαθέτει ἀπολογιστι-
κὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἐπίμαχον εἰσφορὰν μετὰ τὸ
ἔτος 2019.

Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσει
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἰ. Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 962
Αριθ. Αθήναι, 18 Μαρτίου 2025
Διεκπ. 664

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν,
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος,

Κοινοποιήσις:
Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος
Παρ' ἡμῖν

Θέμα: «Διαδικτυακὴ Ἐνημέρωσις ὑπευθύνων
ἐκκλησιαστικῶν κατασκηνώσεων»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ
Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 10ης
μηνός Μαρτίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά
Σύνοδος, ἐν τῇ ρηθείσῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, λαβοῦ-
σα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 7/17.2.2025 ἔγγρα-
φον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Χριστι-
ανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος, ἀπεφάσισεν
τὴν πραγματοποιήσιν διαδικτυακῆς ἐνημερώσε-
ως σχετικῶς πρὸς τὰς κατασκηνώσεις τῶν Ἱε-
ρῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
ὥστε οἱ ὑπεύθυνοι νὰ ἐνημερωθοῦν περὶ τῆς
ἀδείας λειτουργίας αὐτῶν καὶ τῶν νομιμοποιητι-
κῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται.

Ἡ διαδικτυακὴ ἐνημέρωσις θὰ πραγματοποιηθῇ
τὴν Πέμπτην 27ην Μαρτίου 2025, εἰς τὰς 13:00 καὶ
προσκαλοῦνται οἱ ὑπεύθυνοι ὑφ' ἐκάστης τῶν
Ἱερῶν Μητροπόλεων εἰς τὰς ὁποίας λειτουργεῖ
κατασκηνώσις νὰ συμμετάσχουν διαδικτυακῶς,
μέσῳ τῆς ἠλεκτρονικῆς διευθύνσεως <https://us02web.zoom.us/j/6633451226?pwd=bitZeTVUU-EszUEtSamNHemIzQmZyUT09>, διὰ νὰ ἐνημερω-
θοῦν σχετικῶς.

Ταυτοχρόνως ἀποστέλλονται ὑμῖν ἔγγραφα, τὰ
ὅποια ἀφοροῦν εἰς τὴν ἀδειοδότησιν λειτουρ-
γίας, ὡς αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν Ἐφημερί-
δα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑφ' ἐτέρων ἀρμοδίων

ὑπηρεσιῶν, περὶ τῶν ὁποίων θὰ γίνῃ ἀναφορὰ
εἰς τὴν ἐν λόγῳ συνάντησιν.

Δι' οἰανδήποτε ἐτέραν πληροφορίαν παρακα-
λοῦμεν ὅπως ἐπικοινωνήτε τηλεφωνικῶς μετὰ
τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ
τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος Ἀρ-
χιμ. Πολυκάρπου Μπόγρη (τηλ. ἐπικοινωνίας:
210-7272233, 6977-500152).

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1199
Ἀριθ.
Διεκπ. 667

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 2025

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν,
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος,

Κοινοποιήσις:
Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος
Παρ' ἡμῖν

Θέμα: «Περὶ ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων καὶ
μαθητικῶν δράσεων»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ
Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 10ης
μηνός Μαρτίου 2025, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερά

Σύνοδος, ἐν τῇ ρηθείσῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 8/6.3.2025 ἔγγραφον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος, ἀπεφάσισεν ὅπως ἐνημερώσῃ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ τὴν ὑλοποίησιν ἐκπαιδευτικῶν προγραμματίων καὶ μαθητικῶν δράσεων (διαγωνισμῶν, φεστιβάλ, προσομοιώσεων, συνεδρίων) διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας ὅλων τῶν βαθμίδων, τὰ ὅποια προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω δίδεται ἡ δυνατότης καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νά διοργανώσῃ σχετικὰς δράσεις καὶ νά προσεγγίσῃ τοὺς νέους μέ τὸν εὐαγγελικόν λόγον Αὐτῆς.

Ὡς ἐκ τούτου, ἀποστέλλομεν ὑμῖν τό ἀντίστοιχον ὑλικόν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἀξιολογήσιν, κατὰ τό δυνατόν, αὐτοῦ.

Δι' οἰανδήποτε ἐτέραν πληροφορίαν παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπικοινωνήτε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Μπόγρη (τηλ. ἐπικοινωνίας: 210-7272233, 6977-500152).

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1086

Ἀριθ.

Ἀθῆναι, 18 Μαρτίου 2025

Διεκπ. 669

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς

τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν,
τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος,

Κοινοποιήσις:

1. Ὑπουργεῖον Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ
2. Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου

Θέμα: «Διαβίβασις τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 22646/Θ2/27.2.2025 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 11ης μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ ρηθείσῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποστείλῃ ὑμῖν συνημμένως τό ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 22646/Θ2/27.2.2025 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ μέ θέμα: «Εἰσαγωγή μαθητῶν καὶ μαθητριῶν στα Πρότυπα, Πειραματικά καὶ Πρότυπα Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα κατὰ το σχολικόν ἔτος 2025-2026», πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ώρισθη από 24 Μαρτίου 2025 έως 7 Απριλίου
2025 καί ὥραν 13:00.

Πρωτ. 1557
Ἀριθ. Ἀθῆναι, 27 Μαρτίου 2025
Διεκπ. 735

Ἐντολῇ καί Ἐξουσιοδοτήσει
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἦ Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν,
τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος,

Κοινοποιήσις:
Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου

Θέμα: «Διαβίβασις τῆς ὑπ' ἀριθ. 31737/Δ6 (Β' 1391/21.3.2025) Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως καί τῆς ὑπ' ἀριθ. 33431/Θ2/26.3.2025 Ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καί Ἀθλητισμοῦ

Διὰ τοῦ παρόντος, ἀποστέλλομεν ὑμῖν συνημμένως τὴν ὑπ' ἀριθ. 31737/Δ6 (Β' 1391/21.3.2025) ἀπόφασιν τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, Θρησκευμάτων καί Ἀθλητισμοῦ μέ θέμα: «Ρύθμιση θεμάτων σχετικά με τὴν εἰσαγωγή μαθητῶν σέ Πρότυπα Σχολεῖα, σέ Δημόσια Ωνάσεια Σχολεῖα, σέ Πρότυπα Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα καί σέ Πειραματικά Σχολεῖα», ὡς καί τὴν ὑπ' ἀριθ. 33431/Θ2/26.3.2025 Ἐγκύκλιον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Θρησκευμάτων κ. Γεωργίου Καλαντζῆ μέ θέμα: «Εἰσαγωγή μαθητῶν/τριῶν στα Πρότυπα Σχολεῖα Δευτεροβάθμιας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης, κατὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 2025-2026», πρὸς ἐνημέρωσιν καί διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Σημειοῦται ὅτι ἡ ὑποβολὴ τῶν αἰτήσεων εἰσαγωγῆς εἰς τὰ Πρότυπα Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Τροποποίηση καί κωδικοποίηση του Κανονισμού συστάσεως
καί λειτουργίας του ἐκκλησιαστικοῦ ἱδρύματος ὑπὸ τῇ νέα ἐπωνυμία:
«ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ “Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου
(ΦΕΚ Β' 1451/2007)

5114/2700

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977
«Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τίς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας
πρός τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν
ἀπό τίς Εὐαγγελικές ἐπιταγές, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνες
καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικές καί
πνευματικές ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Περιστερίου,

4. τήν ὑπ' ἀριθ. 842/7.11.2024 πρόταση τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Γρη-
γορίου,

5. τήν ὑπ' ἀριθ. 515/19.11.2024 γνωμοδότηση τῆς
Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος καί

6. τήν ἀπό 10.12.2024 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς
Συνόδου,

ψηφίζει τή μετονομασία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
ἱδρύματος ὑπὸ τήν ἐπωνυμία: «ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
ΧΡΟΝΙΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ (ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ) “Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ”» σέ «ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ “Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ”»
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου καί ψηφίζει τήν
τροποποίηση καί κωδικοποίηση τοῦ ἀπό 08.06.2007
Κανονισμοῦ συστάσεως καί λειτουργίας αὐτοῦ (ΦΕΚ Β'
1451/2007), ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

ΥΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΕΠΩΝΥΜΙΑ:
«ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ “Ο
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ”» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ἄρθρο 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Τό συσταθέν διὰ τῆς ἀπό 08.06.2007 ἀποφάσεως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ἐκκλησιαστικό ἱδρυμα ὑπὸ τήν ἐπωνυμία «Θεραπευ-
τήριο Χρονίων Παθήσεων (Γηροκομεῖο) “Ὁ Ἅγιος
Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Περιστερίου (ΦΕΚ Β' 1451/2007) μετονομάζεται
ἐφεξῆς σέ «Μονάδα Φροντίδας Ἡλικιωμένων “Ὁ Ἅγιος
Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος”» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Περιστερίου.

Τό Ἰδρυμα εὐρίσκεται στήν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Περιστερίου καί ὑπὸ τήν ἐποπτεία καί
ἐϋθύνη αὐτῆς, καί συνιστᾷ ἀνεξάρτητη ὑπηρεσία τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καί μή
κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα. Τό Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τήν
ἄμεση ἐπίβλεψη τοῦ Μητροπολίτου Περιστερίου καί
διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἔδρα τοῦ
ἱδρύματος εἶναι ἡ πόλη τοῦ Περιστερίου στεγάζεται δέ
σέ ιδιόκτητο ἐκκλησιαστικό οἶκημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρέας
ἀριθμός 2 στήν περιοχή Κηπουπόλεως.

Ἄρθρο 2

Σκοπός τοῦ ἱδρύματος

Σκοποῖ τοῦ εὐαγοῦς τούτου ἱδρύματος εἶναι ἡ παροχή
καί ἐξασφάλιση, χωρίς ἐπιδίωξη ἐπιχειρηματικοῦ

κέρδους, σέ κατάλληλους καί είδικά έξοπλισμένους χώρους του, διαμονής, διατροφής, ιατροφαρμακευτικής καί κάθε έν γένει περίθαλψης, πνευματικής καί ψυχολογικής ύποστήριξης καί συμπαράστασης, ψυχαγωγίας, άπασχόλησης, προστασίας, φροντίδας προσώπων τής τρίτης ηλικίας καί τών δύο φύλων, κατά προτίμηση αὐτῶν πού κατάγονται καί διαμένουν στή Μητροπολιτική περιφέρεια Περιστερίου, χωρίς νά αποκλείονται καί άλλοι προερχόμενοι από τήν εὐρύτερη περιοχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Άρθρο 3

Διοίκηση - Διοικητικό Συμβούλιο

1. Τό Ίδρυμα λειτουργεῖ ὑπό τήν ἄμεση ἐπίβλεψη καί ἐποπτεία τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου καί διοικεῖται ἀπό ἐπταμελές (7μελές) Διοικητικό Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.), τό ὁποῖο συγκροτοῦν:

α) Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Περιστερίου, ὡς Πρόεδρος, ἀναπληρούμενος ἀπό τόν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δ.Σ.

β) Ὁ ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ ἐκάστοτε Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος ἢ ἄλλος προσοντούχος Κληρικός τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὀριζόμενος ἀπό τόν Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος, σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου, θά ἀναπληρώνει αὐτόν καί θά προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.

γ) Πέντε (5) μέλη ὀριζόμενα ἀπό τόν Μητροπολίτη, κληρικοί ἢ λαϊκοί (ἄνδρες ἢ γυναῖκες), πού κατοικοῦν στήν περιφέρεια τής Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί διακρίνονται γιά τήν εὐσέβεια, τό ἦθος, τήν πνευματική κατάρτιση καί ὠριμότητά τους, καθῶς καί γιά τό ἐνδιαφέρον τους γιά τή ζωή καί τό ἔργο τής τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τά ὡς ἄνω ἔξι (6) τακτικά μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῶν παραγράφων 1β καί 1γ τοῦ παρόντος ἄρθρου) διορίζονται διά Πράξεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περιστερίου. Ἡ θητεία τούτων ὀρίζεται τριετῆς δυναμένη νά ἀνανεωθεῖ, τό δέ ἀξίωμα αὐτῶν εἶναι τιμητικό καί ἄμισθο.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. πού παραιτοῦνται ἢ δέν ἀνταποκρίνονται στά καθήκοντά τους ἢ δέν συμμετέχουν ἀδικαιολόγητα σέ περισσότερες ἀπό τέσσερις συνεχεῖς συνεδριάσεις ἢ προβαίνουν σέ ἐνέργειες πού ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τόν σκοπό τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καί

ἀντικαθίστανται μέ νέα μέλη ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

Άρθρο 4

1. Τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σέ σῶμα κατά τήν πρώτη συνεδριάσή του, ἐκλέγει δέ τόν Γραμματέα καί τόν Ταμία αὐτοῦ.

2. Τό Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικά κάθε δύο μήνες καί ἔκτακτα ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπό πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ, σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του, ἢ ὁποῖα ἀναγράφει καί τά θέματα τής ἡμερήσιας διάταξης.

3. Τό Δ.Σ. βρίσκεται σέ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ὁπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ, σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του καί τέσσερα (4) τοῦλάχιστον μέλη αὐτοῦ, οἱ δέ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατά πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου ἢ, σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του.

4. Κατά τίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τηροῦνται πρακτικά, στά ὁποῖα καταχωροῦνται οἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται, ἀλλά καί οἱ ἀπόψεις τῶν μειοψηφούντων μελῶν. Τά πρακτικά δέ αὐτά ὑπογράφονται ἀπό ὅλα τά παρόντα μέλη.

5. Στίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. μετέχει ἄνευ δικαιώματος ψήφου καί ὁ Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος, πού διορίζεται ἀπό τό Δ.Σ. Εἰσηγεῖται δέ τά θέματα τής ἡμερήσιας διάταξης, ἢ ὁποῖα κοινοποιεῖται ἐγκαίρως στά μέλη τοῦ Δ.Σ. μετά τής προσκλήσεως πρὸς συνεδρία.

6. Τά Πρακτικά ἐκάστης συνεδρίας ἐπικυρώνονται καί ὑπογράφονται κατά τήν ἐπομένη συνεδρία, καταχωρούμενα μερίμνη τοῦ Γραμματέως σέ εἰδικό Βιβλίο Πρακτικῶν.

Άρθρο 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

Τό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τίς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

1. Διοικεῖ καί διαχειρίζεται ὅλες τίς ὑποθέσεις τοῦ Ἰδρύματος σύμφωνα μέ τίς ἐκάστοτε ἰσχύουσες διατάξεις.

2. Ψηφίζει τόν προϋπολογισμό, ἀπολογισμό καί ἰσολογισμό τοῦ Ἰδρύματος, ὀρίζει τίς δαπάνες λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καί ὑποβάλλει αὐτά γιά ἔγκριση στό

Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Τά ἔσοδα καί τά ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπό τόν προϋπολογισμό ἐσόδων καί ἐξόδων κατὰ τό οἰκονομικό ἔτος, τό ὁποῖο ἀρχίζει τήν 1η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καί λήγει τήν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

3. Διορίζει καί παύει τό προσωπικό τοῦ Ἰδρύματος σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων καί τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

4. Ἀποφασίζει περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Προσωπικοῦ στά τμήματα Διοικήσεως, Ἱατρονοσηλευτικοῦ, Βοηθητικοῦ καί Εἰδικοῦ Προσωπικοῦ, τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων γιά τήν κάλυψη τῶν ἀνωτέρω θέσεων, τῶν ἀρμοδιοτήτων ἐνός ἐκάστου τμήματος, τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν, ἐπεξεργάζεται καί τροποποιεῖ αὐτές ὅταν κρίνει ἀναγκαῖο καί μεριμνᾷ γιά τήν πιστή ἐφαρμογή τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

5. Ἐγκρίνει τήν εἰσαγωγή τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί ὀρίζει τά ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά εἰσαγωγῆς.

Ἄρθρο 6

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος:

α) Ἔχει τήν ἐποπτεία ὀργάνωσης, διαχείρισης καί διάθεσης τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος, τήν ἀξιοποίηση τῶν περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ καί συντονίζει τά μέλη τοῦ Δ.Σ. γιά τήν ὑλοποίηση τῶν εὐαγῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

β) Λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος καί ὑπογράφει ὅλη τήν ἀλληλογραφία, τά οἰκονομικῆς φύσεως καί τά δικαστικά ἔγγραφα (συμβόλαια καί τίς συμβάσεις αὐτοῦ κ.λπ.).

γ) Ἐκπροσωπεῖ τό Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καί ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καί σέ ὅλες του τίς σχέσεις μέ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, νομικά ἢ φυσικά πρόσωπα.

δ) Προσκαλεῖ τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου στίς συνεδριάσεις, καταρτίζει μέ τόν Διευθυντή τήν ἡμερήσια διάταξη καί ὑπογράφει τήν πρόσκληση, στήν ὁποία ὀρίζεται ὁ τόπος, ἡ ἡμερομηνία καί ἡ ὥρα τῆς συνεδρίας.

ε) Ὑπογράφει μετὰ τοῦ Ταμῆς τά Ἐντάλματα Πληρωμῶν καί τά Γραμμάτια Εἰσπράξεων.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος:

Ἀναπληρώνει τόν Πρόεδρο σέ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος σέ ὅλες τίς παραπάνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καί ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

Ἄρθρο 7

Ἀρμοδιότητες Ταμῆς - Γραμματέως

1. Ὁ Ταμῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) Ἔχει τήν ἐποπτεία ὅλων τῶν οἰκονομικῶν θεμάτων, προσυπογράφει τά Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τά Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί μεριμνᾷ γιά τήν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαραίτητων οἰκονομικῶν πόρων μέ στόχο τήν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

β) Τηρεῖ καί φυλάσσει τό Βιβλίο Ταμείου, καθὼς καί τά τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί Ἐντάλματα Πληρωμῶν.

γ) Εἰσπράττει μέ τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων, τά ὁποῖα συνυπογράφει μέ τόν Πρόεδρο καί τόν Διευθυντή, κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος καί διενεργεῖ τίς πληρωμές πού ἀποφασίζει τό Δ.Σ. μέ τριπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τά ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε καί πάσης φύσεως οἰκονομικά ἔγγραφα μέ τόν Πρόεδρο καί τόν Διευθυντή.

δ) Εὐθύνεται γιά τή φύλαξη τοῦ Ταμείου τοῦ Ἰδρύματος, τῶν χρεωγράφων καί ὅλων τῶν οἰκονομικῶν ἐγγράφων, κρατεῖ χρηματικό ποσό, τό ὕψος τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει τό Δ.Σ., γιά τήν κάλυψη τῶν τρεχουσῶν καί ἐκτάκτων ἀναγκῶν, καί καταθέτει τό πλεόνασμα σέ μία ἀπό τίς Τράπεζες πού λειτουργοῦν στήν πόλη τοῦ Περιστερίου (σέ λογαριασμούς Ταμειευτηρίου) στό ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος καί σέ λογαριασμούς προθεσμίας λαμβανομένων ἀποδείξεων βεβαιώσεων τῶν τόκων καί καταχωριζομένων στά ἔξοδα. Διενεργεῖ καταθέσεις καί ἀναλήψεις χρημάτων, τίς τελευταῖες μόνο μέ ἐξουσιοδότηση τοῦ Προέδρου.

ε) Καταρτίζει καί ὑποβάλλει ἔγκαιρα στό Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος τόν ἐτήσιο Προϋπολογισμό καί Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Τηρεῖ καί φυλάσσει τά ὑπόλοιπα Διαχειριστικά Βιβλία καί στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Μεριμνᾷ γιά τήν προμήθεια ἐξοπλισμοῦ, ἀπαραίτητων ὑλικῶν κ.ἄ. τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηρεῖ τό Βιβλίο Πρακτικῶν τῶν Συνεδριῶν καί μεριμνᾷ γιά τήν ἔγκαιρη ὑπογραφή τους ἀπό τά μέλη τοῦ Δ.Σ. Τηρεῖ τό

πρωτόκολλο και ενημερώνει τα μητρώα του Ίδρύματος. Διεκπεραιώνει την αλληλογραφία και φυλάσσει τη σφραγίδα του Ίδρύματος. Η θέση του είναι άμισθη.

Άρθρο 8

Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

1. Η χρηματική και κάθε άλλη προσφορά δωρητών.
2. Οι έπιχορηγήσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου, του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και πάσης άλλης κρατικής αρχής, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και έπιχορηγήσεις από σχετικά κονδύλια ειδικών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ.λπ.
3. Τα νοσήλια ασφαλιστικών ταμείων.
4. Οι δωρεές, κληρονομίες, κληροδοσίες, εισφορές, έρανοι και χρηματοδοτήσεις από φυσικά ή νομικά πρόσωπα.
5. Τα όριζόμενα υπό του Δ.Σ. έξοδα διαμονής των περιθαλπομένων, τα όποια καταβάλλουν οι ίδιοι από τις συντάξεις τους ή από τυχόν περιουσιακά τους στοιχεία ή τα ασφαλιστικά ταμεία τους ή οι συγγενείς αυτών ή τέλος η κοινωνική κρατική πρόνοια. Οι αποδεδειγμένως άποροι περιθάλπονται δωρεάν.
6. Τα υπέρ αυτού αναγραφόμενα κονδύλια στους προϋπολογισμούς των Ιερών Ναών της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου.
7. Τόκοι από καταθέσεις σε Τράπεζες ή άλλους πιστωτικούς οργανισμούς.
8. Κάθε άλλο νόμιμο έσοδο.

Άρθρο 9

Διάθεση των Πόρων

Οι πόροι του Ίδρύματος διατίθενται:

1. Για τη διατροφή και την περίθαλψη των περιθαλπομένων.
2. Για τη μισθοδοσία του προσωπικού.
3. Για τις δαπάνες των κοινοχρήστων.
4. Για τις έπισκευές και ανακαινίσεις του κτιρίου.
5. Για την εξόφληση κάθε όφειλής του Ίδρύματος που αναγράφεται στον Προϋπολογισμό.

Άρθρο 10

Τηρούμενα Βιβλία

Τό Ίδρυμα έχει ίδια διαχείριση, τηρεί δέ τα απαραίτητα από τον νόμο διαχειριστικά βιβλία, ήτοι:

1. Βιβλίο Πρωτοκόλλου εισερχομένων και έξερχομένων εγγράφων.
 2. Βιβλίο Πρακτικών του Δ.Σ., στο όποιο καταχωρούνται τα πρακτικά των συνεδριάσεων αυτού και όλες οι αποφάσεις και πράξεις του.
 3. Βιβλίο Έλικου, στο όποιο καταγράφονται όλα τα κινητά περιουσιακά στοιχεία του Ίδρύματος.
 4. Βιβλίο ακίνητης περιουσίας του Ίδρύματος (κτηματολογίου), στο όποιο καταγράφονται όλα τα στοιχεία ακινήτων που ανήκουν στην περιουσία του Ίδρύματος και τό όποιο είναι θεωρημένο σύμφωνα μέ όσα προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία.
 5. Διπλότυπα Εισπράξεων και Έντάλματα Πληρωμών αριθμημένα και θεωρημένα από την οίκεια Μητρόπολη.
 6. Βιβλίο Ταμείου αριθμημένο και θεωρημένο από την οίκεια Μητρόπολη.
- Τά αναγκαία βιβλία για την παρακολούθηση της διαχείρισεως των μισθώσεων, βιβλίο αποθήκης τροφίμων και υλικών, βιβλίο έλέγχου περιθαλπομένων κ.λπ.

Άρθρο 11

Περιθαλπόμενοι του Ίδρύματος

1. Στο Ίδρυμα εισάγονται ύστερα από αίτησή τους ηλικιωμένοι, εγκαταλελειμμένοι ή άπροστάτευτοι, καθώς και άτομα αυτοεξυπηρετούμενα ή μή δυνατόμενα νά αυτοεξυπηρετηθούν, αρρενα ή θήλεα, αποδεδειγμένα άναξιοπαθόντα, τά όποια έχουν άνάγκη φροντίδας και συμπαράστασης, την όποια άδυνατούν νά τούς προσφέρουν συγγενικά τους πρόσωπα, της καταστάσεώς τους πιστοποιουμένης ως κατωτέρω αναφέρεται.
2. Η εισαγωγή των περιθαλπομένων γίνεται μέ απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος ύστερα από έγκριση της σχετικής αίτησης του ενδιαφερομένου και μέ σχετική αίτιολογημένη είσήγηση του Διευθυντή.
3. Τά δικαιώματα, οι ύποχρεώσεις της μονάδας, καθώς και τά δικαιώματα των περιθαλπομένων, τά δικαιολογητικά αυτών, ή διαβίωσή τους, ή ιατροφαρμακευτική περίθαλπή τους θά προσδιορίζονται από έγκεκριμένες αποφάσεις του Δ.Σ του Ίδρύματος για τη λειτουργία της μονάδας.

Άρθρο 12

Ευεργέτες - Δωρητές

1. Από τό Δ.Σ. του Ίδρύματος ανακηρύσσονται δωρητές όσοι προσφέρουν ποσό άνω των δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000€). Ευεργέτες όσοι προσφέρουν ποσό άνω των σαράντα χιλιάδων ευρώ (40.000€) και μεγάλοι ευεργέτες όσοι προσφέρουν ποσό άνω των εκατό χιλιάδων ευρώ (100.000€).

2. Η απόφαση χαρακτηρισμού καταγράφεται στο Βιβλίο Πρακτικών και επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο προς έπαινο και εις ανάμνησιν. Τά όνόματα αύτών μνημονεύονται στά δίπτυχα του Ίερού Ναού του Ίδρύματος.

3. Μέ απόφαση του Δ.Σ. όρίζεται μία ήμέρα έτησίως, κατά την οποία τελείται μνημόσυνο υπέρ των ευεργετών και δωρητών του Ίδρύματος.

Άρθρο 13

Σφραγίδα του Ίδρύματος

Τό Ίδρυμα έχει σφραγίδα κυκλική, μέ τρείς όμόκεντρους κύκλους, στό μεσοδιάστημα των οποίων αναγράφεται ό τίτλος του Ίδρύματος «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ», «Μονάδα Φροντίδας Ήλικιωμένων ό Άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος». Στό κέντρο απεικονίζεται ή εικόνα του Αγίου Ίωάννου του Χρυσοστόμου.

Άρθρο 14

Κατάργηση του Ίδρύματος

1. Τό παρόν Ίδρυμα καταργείται μέ απόφαση της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου, ύστερα από σχετική πρόταση και όμόφωνη απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος, παρουσία όλων των μελών του και μέ την έγκριση του οικείου Μητροπολίτου, όταν δέν έκπληρώνει τίς έκκλησιολογικές αύτου προϋποθέσεις και την άποστολή του, όταν παρεκκλίνει του σκοπού του και καθίσταται άδύνατη ή λειτουργία του.

2. Σέ περίπτωση καταργήσεως του Ίδρύματος, όλη ή κινητή και άκίνητη περιουσία του περιέρχεται αύτοδίκαια στην Ίερά Μητρόπολη Περιστερίου και δύναται νά διατεθεί γιά όποιονδήποτε παρεμφερή σκοπό.

Άρθρο 15

Τροποποίηση Κανονισμού

Ό παρών Κανονισμός τροποποιείται μέ απόφαση της Δ.Ι.Σ. ύστερα από αίτιολογημένη πρόταση του οικείου Μητροπολίτου και του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος, γιά τή λήψη της όποίας είναι άπαραίτητη ή ψήφος του Πρόεδρου.

Άρθρο 16

Μέ απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος καθορίζονται λεπτομερώς τά σχετικά μέ τή λειτουργία του Ίδρύματος και ειδικότερα όσα άφορούν τά προσόντα, τά καθήκοντα του προσωπικού, τόν πειθαρχικό έλεγχο, τόν έλεγχο των δαπανών και την έν γένει διαχείριση των οικονομικών, τόν καθορισμό όρίου ηλικίας και καταστάσεως υγείας των περιθαλπομένων, την ιατρική παρακολούθηση και περίθαλψη των περιθαλπομένων, τόν καθορισμό των πειθαρχικών παραπτωμάτων των περιθαλπομένων και του προσωπικού, τή διαδικασία βεβαίωσης και έπιβολής των αναγκαιών κυρώσεων και ό,τι άλλο κριθεί άπαραίτητο κατά τή λειτουργία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Άρθρο 17

Μεταβατικές Διατάξεις

Γιά κάθε θέμα μή προβλεπόμενο από τόν παρόντα Κανονισμό αποφασίζει ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου, ως Πρόεδρος αύτου.

Άρθρο 18

1. Ό παρών Κανονισμός δέν προκαλεί δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού ή του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου της Ίεράς Μητροπόλεως Περιστερίου.

2. Ό παρών Κανονισμός ισχύει από της δημοσιεύσεώς του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αύτή νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό επίσημο δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς

† Αρχιμ. Ίωάννης Καραμούζης

Ἀναγνώρισις συστάσεως τῶν Ἱερῶν Μονῶν: α. Παναγίας Πελεκητῆς,
β. Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βραγκιανῶν καί γ. Γενεσίου
τῆς Θεοτόκου Κατουσίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος
καί Φαναριοφερσάλων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 4301/2014

217/415

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρον 25 παρ. 1 τοῦ Ν. 4301/2014,
 2. τὴν ὑπ' ἀριθ. 28/26/10.1.2025 εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου,
 3. τὴν ἀπὸ 4.2.2025 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί
 4. τὸ γεγονός ὅτι οἱ διατάξεις τῆς παρούσας δὲν ἀφοροῦν σέ διοικητική διαδικασία, γιὰ τὴν ὁποία ὑπάρχει ὑποχρέωση καταχώρισης στὸ ΕΜΔΔ-ΜΙΤΟΣ, διαπιστοῦμεν
- τὴν σύστασιν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 590/1977, τῶν κάτωθι Ἱερῶν Μονῶν:
- α. Ἱερά Μονή Παναγίας Πελεκητῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, μέ ἔδραν τὴν Τοπικὴν Κοινότητα Καρίτσης, τῆς Δημοτικῆς Ἑνότητος Νεβροπόλεως, τοῦ Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, τῆς Περιφερειακῆς Ἑνότητος Καρίτσης, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα τὸ 1560, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἀναγνωρίζοντος αὐτήν, ὡς Σταυροπηγιακὴν, Πατριαρχικοῦ Σιγγιλίου τοῦ ἔτους 1606 καί ἐξ ἐπιγραφῶν καί τοιχογραφιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς,

β. Ἱερά Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βραγκιανῶν, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, μέ ἔδραν τὴν Τοπικὴν Κοινότητα Βραγκιανῶν, τῆς Δημοτικῆς Ἑνότητος Ἀχελώου, τοῦ Δήμου Ἀργιθέας, τῆς Περιφερειακῆς Ἑνότητος Καρδίτσης, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, μέ ἔτος ἰδρύσεως τὸ 1645, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς κτητορικῆς ἐπιγραφῆς, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ ὑπέρθυρον τοῦ κυρίως Ναοῦ,

γ. Ἱερά Μονή Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Κατουσίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, μέ ἔδραν τὴν Τοπικὴν Κοινότητα Ἀνθηροῦ, τῆς Δημοτικῆς Ἑνότητος Ἀργιθέας, τοῦ Δήμου Ἀργιθέας, τῆς Περιφερειακῆς Ἑνότητος Καρίτσης, τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ 17ου αἰῶνος, ὡς ἐμφαίνεται ἐξ ἐπιγραφῆς εὑρισκομένης ὀπισθεν εἰκόνας τοῦ τέμπλου καί ἐκ σημειώσεων ἀναγραφομένων εἰς χειρόγραφον κώδικα - Τυπικόν τοῦ ἔτους 1603.

Ἡ παρούσα Διαπιστωτικὴ Πρᾶξις νά δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

κατηγορούμενος, Κληρικός τυγχάνων της Όρθοδόξου κατ' Ανατολάς Καθολικής του Χριστού Έκκλησίας και δὴ Ἱερομόναχος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίας Βαρβάρας Μεσιᾶς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως.....

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδίκηματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων.....

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τὸν Ἱερομόναχον Θεοστήρικτον Μπούρικα, κατὰ κόσμον Δημήτριον τοῦ Βασιλείου, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως, κατηγορούμενον ἐπὶ: καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων της Όρθοδόξου κατ' Ανατολάς Καθολικής του Χριστού Έκκλησίας και δὴ Ἱερομόναχος Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίας Βαρβάρας Μεσιᾶς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως..... ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων.....

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τὴν ποινὴν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ Μοναχικοῦ αὐτοῦ Σχήματος ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καὶ τίτλου, κατάγον αὐτόν καὶ ἐπαναφέρων εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζων ἅμα εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὴν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 €) δικαστικὴν δαπάνην.

3) Συνωδᾷ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καὶ 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικο μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ἐφέσεως ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀσκοῦνται διαδοχικῶς καὶ οὐχὶ ταυτόχρονως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καὶ 134 τοῦ Ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπὴ ἐπιτρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρὰ τὸν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὁκτώ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῇ ἐν ἐτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῇ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα»,

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συνυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τὴν θὴν ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι Κυριακὴ ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτὴ, τὴν θὴν ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρῇλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καὶ

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμόν τῆς προθεσμίας καὶ τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπιδόσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τό περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καὶ μίας ἐφημερίδος καὶ ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἐβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καὶ ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἀσκήσις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη αὐθημερόν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ
Δικαστηρίου.

† Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΕΦΡΑΙΜ

† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου
καὶ Μυκόνου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

*Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 14.3.2025 καὶ τὴν 31.3.2025*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Πρὸς

Τὸν Ἱερομόναχον

Θεοστήρικτον Μπούρικα,

κατὰ κόσμον Δημήτριον

τοῦ Βασιλείου,

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἐλευθερουπόλεως.

(νὺν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διὰ τοῦ παρόντος, κοινοποιούμεν σοι κατωτέρω τὴν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 47/2024 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾷ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καὶ ἰσχύει συμπληρωθὲν ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942 καὶ κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνώσιν αὐτῆς καὶ ἀσκήσης κατ' αὐτῆς τὰ συμφώνως τοῖς ἁρθροῖς 126 καὶ 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικο μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλούμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζομένης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπόφασις καταστῇ, συνωδᾷ τῷ ἁρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελεσίδικος, ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων

† Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

*Ἀναγνώθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 14.3.2025 καὶ τὴν 31.3.2025*

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ**

Άριθμ. Πρωτ. 164

Έν Ν. Ίωνία, τῇ 18/2/2025

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙΚΡΙΜΑ

Πρός
τόν Σωτήριον Πράσινον
Έφημέριον Ίεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ
Άγίας Τριάδος Ἡρακλείου
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος, τήν 28ην τοῦ μηνός Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευῆν καί ὥραν 10 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁδός Ἡρακλείου, ἀριθμ. 340 ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ, δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 55 καί 110 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό αὐτῶν διαδικασίας» ὡς οὗτος ἰσχύει κατὰ τά σαφῶς ὀριζόμενα ὑπό τοῦ ἀρθροῦ 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἵνα ἀπολογηθῇς διά Κανονικά παραπτώματα.

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας, Ἡρακλείου
καί Χαλκηδόνος, ΓΑΒΡΙΗΛ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 1047

Άριθ.

Αθήναι, 26 Φεβρουαρίου 2025

Διεκπ. 467

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει διά τό ἀκαδημαϊκόν ἔτος 2025-2026: α) ἕως 80 ὑποτροφίας εἰς Ἑλληνας κληρικούς καί ὑποψηφίους κληρικούς ἤ λαϊκοὺς διά μεταπτυχιακὰς σπουδὰς εἰς Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀνεγνωρισμένα ὑπό τοῦ Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π., εἰς τό γνωστικόν ἀντικείμενον τῆς θεολογίας καί εἰς ἄλλα τοιαῦτα, σχετιζόμενα πρός τοὺς ζωτικούς τομεῖς τῆς ζωῆς καί τῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί β) ἕως 70 ὑποτροφίας εἰς ἀλλοδαποὺς κληρικούς ἤ λαϊκοὺς διά προπτυχιακὰς καί μεταπτυχιακὰς σπουδὰς εἰς τήν θεολογικὴν ἐπιστήμην εἰς τήν Ἑλλάδα.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νά λάβουν ἀπάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες ἐκ τῆς ἐπισήμου ἰστοσελίδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «www.ecclesia.gr» (Ὑποεπιτροπὴ Χορηγήσεως Ὑποτροφιῶν), ὅπου δημοσιεύεται ὁ σχετικὸς Κανονισμός.

Έντολῇ καί Έξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἱερά Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

- α) Τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν.590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
β) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» καί
γ) Τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἑνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργιῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας» (Φ.Ε.Κ. 482/Β'/17-2-2020),
προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ἑνοριακοῦ Ναοῦ:

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Παροικίας Πάρου

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νάξῳ τῇ 4ῃ Μαρτίου 2025

† Ὁ Παροναξίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 14.3.2025

Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων καί Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: α) τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί β) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ 153 Α') προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν διακόνων καί ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Διακόνων τῶν Ἑνοριῶν:

Ἀγίου Νικολάου Κοζάνης

Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Κοζάνης

Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριῶν:

Προφήτου Ἡλιοῦ Κοιλιάδος

Ἀγίου Παντελεήμονος Καλαμιάς

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 6ῃ Μαρτίου 2025

† Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 14.3.2025

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Νόμου Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153/Α'/2018), προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἰ.Θ. Βλαχερνῶν Γαρίτσης (β' ἑφημεριακὴν θέσιν)

Ἰ.Θ. Κασσωπίτρας Χλομοτιανῶν

Ἰ.Θ. Ἐλεούσης Ἄνω Γαρούνα

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Κέρκυρα, 5 Μαρτίου 2025

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν & Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 14.3.2025

Ἱερά Μητρόπολις Μεγάρων καί Σαλαμίνας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παράγρ.2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 καὶ 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἑφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὁργανικὴν θέσιν Διακόνου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἀγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης - Μάνδρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 5,6 καὶ 7 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης Προκηρύξεως ἐν τῷ περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ὁργανικῆς Διακονικῆς θέσεως.

Ἐν Μεγάροις τῇ 26ῃ Μαρτίου 2025

† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.3.2025*

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τὸν ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἑφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴ Διακονικὴ θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Λαρίσης

καλοῦμε τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης νὰ μᾶς ὑποβάλουν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά γιὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς Διακονικῆς θέσεως.

Λάρισα, 21 Μαρτίου 2025

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.3.2025*

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Τυρνάβου

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν τὴν διατάξιν τοῦ Νόμου 817/1978 (ΦΕΚ 170/8.10.1978/τ. Α') «Περὶ ρυθμίσεων ἐνίων ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων», ὡς καὶ τὸ Π.Δ. 582/1980 (ΦΕΚ 158/11.07.1980/τ. Α') «Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκλήρων εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀποφασίζουμε νὰ προκηρύξουμε μὲ τὴν παρούσα τὴν πλήρωση μιᾶς (1) κενῆς θέσεως Ἱεροκλήρου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, καὶ καλοῦμε τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, νὰ μᾶς ὑποβάλουν σχετικὴ αἴτηση μετὰ δικαιολογητικῶν, γιὰ νὰ προβοῦμε σὶς περαιτέρω ὑπηρεσιακές ἐνέργειες πρὸς τοποθέτησίν του.

Λάρισα, 21 Μαρτίου 2025

† Ὁ Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 31.3.2025*

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ νομικὴ ἰσχὺς τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρύξεων ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ἀναρτίσεώς τους στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κανονισμός 246/2013, ἄρθρο 1, ΦΕΚ Α 275). Οἱ ἀναρτήσεις γίνονται τὴν τελευταία ἐργάσιμη ἡμέρα τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου ἐκάστου μηνός.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣΟί εργασίες της Δ.Ι.Σ. της 10.3.2025
καί 11.3.2025

Συνήλθε τή Δευτέρα 10 καί τήν Τρίτη 11 Μαρτίου 2025, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 168ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος, κατόπιν ἐνδελεχοῦς συζητήσεως, προέβη στήν ἔκδοση τοῦ κάτωθι Ἀνακοινωθέντος περί τοῦ θέματος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Βήματος:

«Ἐπειδή τόν τελευταῖο καιρό ἔχουν προκύψει ποικίλες ἀναφορές σχετικά μέ τήν τοποθέτηση τοῦ Ἑσταυρωμένου ὀπισθεν τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς καί τήν περιφορά Του κατά τήν ἀκολουθία τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος, ὕστερα ἀπό εἰσήγηση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καί τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως ὅτι:

1. Ἡ τοποθέτηση τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὀπισθεν τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς εἶναι γενικά καθιερωθεῖσα παράδοση, ὅπως παρατηροῦμε στά Πατριαρχεῖα καί τίς Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, καθῶς, ἐπίσης, παράδοση εἶναι καί ἡ περιφορά τοῦ Ἑσταυρωμένου καί ἡ προσκύνησή Του τήν Μεγάλην Πέμπτη, καθῶς καί τοῦ ἱεροῦ Ἐπιταφίου τήν Μεγάλην Παρασκευή.

2. Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ στή θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἐκφράζεται στά ἔργα τῶν Πατέρων καί στήν ἱερά ὑμνογραφία, εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένος μέ τήν Ἀνάστασή Του καί δέν διαχωρίζονται: «Τόν Σταυρόν Σου

προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καί τήν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν». Εἶναι ἐνιαῖο τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Δέν νοεῖται ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ χωρίς τήν Ἀνάστασή Του, οὔτε Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ χωρίς τόν Σταυρό.

3. Οἱ λειτουργικές ἀλλαγές τοῦ τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας γίνονται μέ ἀποφάσεις τῶν Συνοδικῶν Ὁργάνων Της».

Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρακολουθώντας τήν κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στή Συρία, συμπαρίσταται ὁλοψύχως στόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννη Ι΄ καί προσεύχεται στόν Θεό ἀφ' ἐνός νά ἐνδυναμώνει αὐτόν, τοὺς κληρικούς καί τό ποίμνιο τοῦ παλαιφάτου αὐτοῦ Πατριαρχείου κατά τήν παροῦσα δοκιμασία καί ἀφ' ἐτέρου νά ἀποκατασταθεῖ ἡ εἰρηνική συνύπαρξη ὅλου τοῦ συριακοῦ λαοῦ στίς προγονικές ἐστίες τους.

Ἡ Δ.Ι.Σ., ἀφοῦ ἔλαβε γνώση τῆς ὁμόφωνης ἔκθεσης τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐπισκέφθηκε τόν ἀσθενοῦντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης κ. Ἀνδρέα, ἔκανε ἀποδεκτό τό ἀπό 17.2.2025 ἱατρικό πόρισμα τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καί, βάσει τοῦ ἄρθρου 34 παρ. 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», κήρυξε τόν θρόνο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης ἐν χηρείᾳ. Ἀκολούθως ὄρισε, βάσει τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 1 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἰωαννίνων κ. Μάξιμο Τοποτηρητή τῆς ὡς ἄνω Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἀπέστειλε τά κατά νόμον ἀπαιτούμενα ἔγγραφα πρὸς τόν Ὑπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων καί Ἀθλητισμοῦ γιά τήν ἔκδοση τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Κατά τις Συνεδρίες Της ή Δ.Ι.Σ.:

Μέ την ευκαιρία της συμπληρώσεως 1700 ετών από την σύγκληση της Α' Οικουμενικής Συνόδου αποφάσισε:

α) Την τέλεση Συνοδικής Θείας Λειτουργίας, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου, την 1η Ιουνίου 2025, Κυριακή των Αγίων Πατέρων, κατά την οποία θα όμιλήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Γερόθεος.

β) Την έκτακτη σύγκληση της Γερᾶς Συνόδου της Γεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος τη Δευτέρα 2 Ιουνίου 2025, με μοναδικό θέμα την Α' Οικουμενική Σύνοδο και όμιλητή τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο.

γ) Την πραγματοποίηση καλλιτεχνικής εκδήλωσης, τό απόγευμα της Δευτέρας 2 Ιουνίου 2025.

δ) Την έκδοση σχετικής Συνοδικής Έγκυκλίου, ή οποία θα αναγνωσθεί στους Γερούς Ναούς κατά την Κυριακή των Αγίων Πατέρων.

ε) Τή διανομή στους κληρικούς της Εκκλησίας της Ελλάδος του πονήματος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου με τίτλο: «Η Α' Οικουμενική Σύνοδος – Νίκαια της Βιθυνίας– 325 μ.Χ., Ιστοριοδογματική θεώρηση», των εκδόσεων της ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.

Έξ αφορμής της εκθέσεως έργων ζωγραφικής με τίτλο «Η Σαγήνη του Αλλόκοτου – Ενδιάμεσος Χώρος», ή οποία φιλοξενείται στην Εθνική Πνακοθήκη, ή Δ.Ι.Σ. εξέφρασε ή λύπη της για τό περιεχόμενο συγκεκριμένων έργων της εν λόγω εκθέσεως και αποφάσισε νά ενεργήσει τά δέοντα πρὸς τήν Ἑλληνική Κυβέρνηση.

Ενημερώθηκε από ή Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος περὶ τῆς πραγματοποιηθείσας, τήν 13η Φεβρουαρίου 2025 στήν Ἱερὰ Μητρόπολη Πειραιῶς, Γ'

Πανελληνίας Συνάντησης τῶν Ὑπευθύνων τῶν Γραφείων Νεότητος τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ θέμα: «Τά δομικά προβλήματα τῶν social media καὶ ὁ ἐπερχόμενος ἀνασχηματισμός τους – Ἡ ἀνάγκη ἐρχομοῦ τῆς ἀλήθειας».

Ενημερώθηκε ἀπό ή Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἑφημεριακοῦ Κλήρου περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως σχετικά μέ τόν ἀριθμό τῶν εἰσακτέων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν στήν Α' τάξη τῶν Προτύπων Ἐκκλησιαστικῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Προτύπων Ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων, κατά τό σχολικό ἔτος 2025-2026.

Ἐνέκρινε τήν πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Τύπου, τῶν Δημοσίων Σχέσεων καὶ τῆς Διαφωτίσεως γιά ή διοργάνωση τῆς Θ' Ἡμερίδος, μέ σκοπό τήν ἐνημέρωση τῶν ὑπευθύνων Γραφείων Τύπου, καθώς καὶ ἄλλων προσώπων πού ἀσχολοῦνται μέ τήν ἐπικοινωνία τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν Περιφερειῶν Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰονίων Νήσων, ή οποία θά πραγματοποιηθεῖ στήν Ἱερὰ Μητρόπολη Πατρῶν τήν Τρίτη 13 Μαΐου 2025.

Ἐνέκρινε, κατόπιν προτάσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων, τήν πραγματοποίηση τῆς ΔΕ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα Αἱρέσεων καὶ Παραθρησκείας στήν Ἱερὰ Μητρόπολη Κίτρους καὶ Κατερίνης, ἀπό 5ης ἕως 7ης Νοεμβρίου 2025, μέ θέμα: «Νεοπαγανισμός: ὄψεις καὶ πρακτικά».

Ενημερώθηκε ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν Μνημείων, περὶ τῆς διοργανωθείσας, τήν Πέμπτη 20 Φεβρουαρίου 2025 στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἐπιστημονικῆς Ἡμερίδας, ὑπό τόν τίτλο: «Τά Ἐκκλησιαστικά Παλαίτυπα Βιβλία: Σημασία – Κίνδυνοι – Προστασία», ή

όποια τέλεσε υπό τήν αϊγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ἐνημερώθηκε ἀπό τήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Ἀθλητισμοῦ περί τῆς κατόπιν Συνοδικῆς Ἀποφάσεως τελεσθείσας, τήν Κυριακή 8 Δεκεμβρίου 2024 στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Σπυρίδωνος Παγκρατίου, Θείας Λειτουργίας ὑπέρ τῶν ἀθλητῶν, τῶν προπονητῶν καί τῶν ἀθλητικῶν παραγόντων ὅλων τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀθλημάτων.

Ἐνέκρινε τούς διορισμούς: α) τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Παντελεήμονος Θωμόπουλου, ὡς Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου, β) τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Μαξίμου Χατζῆ, ὡς Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας καί γ) τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀνθίμου Κωσταράκη, ὡς Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς.

Ἐθεσε ὑπό τήν αϊγίδα Αὐτῆς τό Ἐκπαιδευτικό Σεμινάριο ὑπό τόν τίτλο «Χειρουργική Ὀγκολογία Πεπτικοῦ καί Μεταμοσχεύσεις: Θεραπευτικές ἐξελίξεις καί σύγχρονες τεχνικές», τό ὁποῖο διοργανώνεται ἀπό τό Ἰνστιτούτο Μελέτης Νεοπλασμάτων Πεπτικοῦ (Ι.Μ.ΝΕ.ΠΕ) καί θά πραγματοποιηθεῖ ἀπό τήν Παρασκευή 14 ἕως καί τήν Κυριακή 16 Μαρτίου 2025, στήν Ἐθνική Βιβλιοθήκη – Μουσεῖο Ἀλεξάνδρου Σούτσου, στήν Ἀθήνα.

Ὅρισε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γρεβενῶν κ. Δαβίδ Ἐκπρόσωπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν Τελετή ἀφῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός κατά τό Μεγάλο Σάββατο στά Ἱεροσόλυμα.

Ὅρισε τόν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Ἐμμανουήλ Παπαμικρούλη, Γραμματέα ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, Ἐκπρόσωπο Αὐτῆς στή δεύτερη «Εἰρήσια Διάλεξη Μητροπολίτη Περγάμου

Ἰωάννη Ζηζιούλα», ἡ ὁποία διοργανώνεται ἀπό τό Τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί θά πραγματοποιηθεῖ τήν Πέμπτη 13 Μαρτίου 2025 στίς 18.00, στήν Αἴθουσα Ὀπτικοακουστικῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Τέλος, ἡ Δ.Ι.Σ. κατάρτισε τόν Συμπληρωματικό Πίνακα ὑποψηφίων κληρικῶν πρὸς ἐγγραφή στόν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία ἐκλογίμων, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις κληρικῶν καί ἀσχολήθηκε μέ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων καί Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, καθὼς καί μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Στό διάλειμμα τῆς χθεςινῆς Συνεδρίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καί οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Μητροπολίτες ὑποδέχθηκαν τόν Διευθυντή τῆς Σχολῆς Μαθητείας Ὑποψηφίων Κληρικῶν τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Πολύκαρπο Κάστιζα, Καθηγητές καί Ἱεροσπουδαστές τῆς Σχολῆς οἱ ὁποῖοι ἐπισκέφθηκαν τό Συνοδικό Μέγαρο.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνέφερε ὅτι, ὕστερα ἀπό ἀρκετό χρόνο προετοιμασίας καί πολλές δυσχέρειες, ἄρχισαν κατά τό τρέχον σχολικό ἔτος νά λειτουργοῦν οἱ Σ.Μ.Υ.Κ., οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς σκοπό τήν ἀπόκτηση θεολογικῶν γνώσεων καί λειτουργικῆς ἀγωγῆς, τήν ἐκκλησιαστική κατάρτιση καί τήν πνευματική καλλιέργεια τῶν ὑποψηφίων κληρικῶν. Ὅπως ἰδιαίτερος τόνισε, ἡ λειτουργία τῶν ἐν λόγῳ Σχολῶν εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἁοκνῶν προσπαθειῶν τοῦ Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, καί ὅλων τῶν Μελῶν αὐτῆς, σέ συνεργασία μέ τό Ἐποπτικό Συμβούλιο Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσης.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος εὐχήθηκε στό διδακτικό προσωπικό ἐμπνευσμένη διδακτική διακονία καί

δύναμη ἐξ ὕψους, στούς δέ ἱεροσπουδαστές νά ἀξιοθοῦν μετά τό πέρας τῶν σπουδῶν τους νά διακονήσουν μέ φόβο Θεοῦ τό Ἅγιο Θυσιαστήριο καί τόν λαό τοῦ Θεοῦ.

*Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καί Διαφωτίσεως

*Δελτίον Τύπου τῆς 4.3.2025
γιά τήν παρουσίαση τοῦ βιβλίου:
«Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος ἀπό τό 1833 μέχρι σήμερα»*

Τήν Τετάρτη 5 Μαρτίου 2025, στήν Αἴθουσα Πολλαπλῶν Ἐκδηλώσεων τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἰασίου 1, θά πραγματοποιηθεῖ, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χρήστου Γερ. Σιάσου μέ τίτλο: *Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπό τό 1833 μέχρι σήμερα*.

Τό βιβλίο θά παρουσιάσουν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας καί Κυνουρίας κ. Ἐπιφάνιος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλῶνων κ. Ἰγνάτιος, ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀθανάσιος Χρήστου, Καθηγητής Νεώτερης καί Σύγχρονης Ἱστορίας, Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἱστορίας, Ἀρχαιολογίας καί Διαχείρισης Πολιτισμικῶν Ἀγαθῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πελοποννήσου καί ὁ κ. Γεώργιος Ποῦλος, Θεολόγος, Διευθυντής τοῦ 3ου Γενικοῦ Λυκείου Ζωγράφου.

Τήν παρουσίαση τοῦ βιβλίου θά συντονίσει ὁ κ. Γεώργιος Βασιλείου, Ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλεύθερη.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καί Διαφωτίσεως

*Δελτίο Τύπου τῆς 7.3.2025
γιά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας*

Τήν Κυριακή, 9 Μαρτίου 2025, Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν (Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας), ἐορτάζεται πανορθοδόξως ἡ ἀναστήλωση τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τό 843 ἀπό τήν Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, τόν υἱό αὐτῆς Μιχαήλ τόν Γ΄ καί τόν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Μεθόδιο τόν Ὁμολογητή.

Στό πλαίσιο τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων γιά τήν ὡς ἄνω Ἑορτή θά τελεσθεῖ κατά τήν ἡμέρα αὐτή στόν Καθεδρικό Ἱερό Ναό Ἀθηνῶν Συνοδική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, παρουσία τῆς Ἐξοχωτάτης Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Αἰκατερίνης Σακελλαροπούλου, ἐκπροσώπων τῶν Πολιτικῶν, Δικαστικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, καθώς καί τῶν Πρέσβειων τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν στήν Ἀθήνα. Τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας θά ἐκφωνήσει ὁ Σεβασμιώτατος Συνοδικός Μητροπολίτης Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καί Μυκόνου κ. Δωρόθεος.

Πρό τῆς Ἀπολύσεως τῆς Θείας Λειτουργίας θά ἀναγνωσθεῖ ὁ «Συνοδικός Τόμος τῆς Ὁρθοδοξίας» εἰς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καί Διαφωτίσεως

*Δελτίον Τύπου τῆς 21 Μαρτίου
περί τῆς ἑορταστικῆς ἐκδηλώσεως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος γιά τήν Ἐθνική Ἑορτή
τῆς 25ης Μαρτίου*

Σήμερα, Παρασκευή 21 Μαρτίου 2025, πραγματοποιήθηκε στήν Αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἡ καθιερωμένη ἐτήσια ἐκδήλωση γιά τήν Ἐθνική Ἑορτή τῆς 25ης Μαρτίου.

Σέ αὐτήν παρέστησαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλωνῶν κ. Ἰγνάτιος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σταυροπηγίου κ. Ἀλέξιος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰωάννης Καραμούζης, ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.) Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Νικόδημος Φαρμάκης, ὁ Διευθυντής Δημοσιονομικοῦ Ἑλέγχου κ. Διονύσιος Γιαννακόπουλος, κληρικοί καί λαϊκοί συνοδικοί ὑπάλληλοι ὅλων τῶν Συνοδικῶν Ὑπηρεσιῶν καί ὁ Διευθυντής τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Καθηγητής κ. Νικόλαος Τόμπρος.

Κατά τήν ὥς ἄνω ἐκδήλωση ὁμίλησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος π. Θεόκλητος Μέντης, Ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Συντονισμοῦ Ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί Γραμματεῦς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, μέ θέμα: «Ἱστορική μνήμη καί ἐθνική ταυτότητα τῶν Ἑλλήνων».

Ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε στήν ἱστορική συνέχεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῇ διαφύλαξιν τῆς ἐθνικῆς καί πολιτιστικῆς του κληρονομιάς, ἰδιαίτερα κατά τή διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας, κάνοντας μνεῖα σημαντικῶν μορφῶν τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας ἀπό τήν ἀρχαιότητα ἕως τῇ Βυζαντινῇ περίοδῳ καί τήν Ἑλληνική Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καί τονίζοντας ὅτι οἱ Ἕλληνες λειτούργησαν ὡς φύλακες τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσης καί τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἰδιαίτερη ὑπῆρξε ἡ ἀναφορά του σέ ἱστορικές προσωπικότητες πού ἀντιστάθηκαν καί θυσιάστηκαν γιά τήν ἐλευθερία τοῦ Ἕθνους, ὅπως ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος καί ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, στή διαχρονική σημασία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, καθώς καί στό πνεῦμα τῆς Ρωμοσύνης, τό ὁποῖο, ὅπως ὑπογράμμισε, παραμένει μέχρι σήμερα ἀλώβητο παρὰ τίς ἀντιξοότητες. Τέλος, τόνισε τή σημασία τῆς ἱστορικῆς συνειδήσεως καί τῆς διατήρησης τῶν ἀξιῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀναδεικνύοντας τή μοναδικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους στόν παγκόσμιον πολιτισμό.

Τήν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰωάννης Καραμούζης, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ μετέφερε τίς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, εὐχαρίστησε θερμά τόν ὁμιλητή καί εὐχήθηκε στούς παρισταμένους ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἑορτῇ.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*